

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

Παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας - Τροποποιήσεις σχετικά με τη δημοσίευση διαθηκών - Τροποποιήσεις στο ρυθμιστικό πλαίσιο των ανακοπών κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης με σκοπό την επιτάχυνση της εκδίκασης - Λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Επισπεύδον Υπουργείο ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Στοιχεία επικοινωνίας: Σωκράτης Μεριανός, Νομικός Σύμβουλος, Τηλ. 210 7709 660,

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

(X)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ¹

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ²

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ³

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ⁴

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ⁵

ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ⁶

- ¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υπουργείου Πολιτισμού.
- ² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εξωτερικών και Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.
- ³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.
- ⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Υγείας, Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.
- ⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, Υπουργείου Δικαιοσύνης, Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης.
- ⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείου Ανάπτυξης, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Τουρισμού και Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας.

A. Αιτιολογική έκθεση

	Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Α' επιχειρούνται παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), ώστε να ολοκληρωθεί η σημαντική μεταρρύθμιση στον χώρο της πολιτικής δικαιοσύνης που άρχισε με τον ν. 5108/2024 (Α' 65), περί της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, της χωροταξικής αναδιάρθρωσης των δικαστηρίων της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης και τον ν. 5134/2024 (Α' 146), περί των παρεμβάσεων στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε εναρμόνιση με την ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας με τον ν. 5108/2024. Έμφαση δίνεται στην τακτική διαδικασία, όπου δηλαδή παρατηρούνται οι μεγαλύτερες καθυστερήσεις και πρακτικές δυσλειτουργίες, συνεπεία του ν. 4335/2015 (Α' 87). Η εν λόγω αναμόρφωση γίνεται κυρίως μέσω της εισαγωγής «προδικασίας», ώστε να μην χρειάζεται ο δικαστής να διαπιστώνει θέματα αοριστίας και τυπικών ελλείψεων το πρώτον κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, η εκδίκαση της οποίας συχνά λαμβάνει χώρα αρκετά χρόνια μετά την κατάθεση του δικογράφου. Ακολούθως, με το Μέρος Β' του σχεδίου νόμου εισάγονται εξαιρετικές ρυθμίσεις σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των ανακοπών κατά την αναγκαστική εκτέλεση (άρθρα 632 και 933 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, προβλέπεται η λήψη μιας σειράς δικονομικών μέτρων για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διαδικασίας συζήτησης μέσω επαναπροσδιορισμού των δικασίμων, με σκοπό να αντιμετωπιστεί η εκκρεμότητα που έχει συσσωρευτεί στα πινάκια των πρωτοδικείων. Τέλος με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Γ' εισάγονται σημαντικές τροποποιήσεις στη χρέωση των υποθέσεων και στην αξιολόγηση των καθυστερήσεων των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. Οι αλλαγές στοχεύουν στην ισόρροπη κατανομή του φόρτου εργασίας, με την εισαγωγή ανώτατων και κατώτατων ορίων χρέωσης, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχέρεια κάθε υπόθεσης. Η καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων ή επεξεργασία δικογραφιών αποτελεί λόγο μη προαγωγής, εκτός αν ο δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός υπερβεί το ανώτατο όριο χρέωσης, οπότε η καθυστέρηση θεωρείται δικαιολογημένη. Με τις διατάξεις του Μέρους Γ' επιδιώκεται η αντιμετώπιση πρακτικών προβλημάτων των φορέων που σχετίζονται με τη Δικαιοσύνη, τα οποία εμποδίζουν την αποτελεσματικότερη οργάνωση και λειτουργία της, όπως, ενδεικτικά, η υποστελέχωση.

2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	ΜΕΡΟΣ Α΄ Στη χώρα μας, η πολιτική δικαιοσύνη παρουσιάζει υπερβολική καθυστέρηση στην έκδοση τελεσίδικων αποφάσεων, που φθάνει κατά μέσο όρο τις χίλιες τετρακόσιες ενενήντα δύο (1.492) ημέρες. Η καθυστέρηση αυτή υπονομεύει τη λειτουργία του κράτους δικαίου, διαψεύδει την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δικαιοσύνη και επιτείνει την αβεβαιότητα για τους διαδίκους. Η αναποτελεσματικότητα των ένδικων βοηθημάτων οδηγεί σε αδυναμία έγκαιρης επίλυσης ιδιωτικών διαφορών, παρακωλύει την οικονομική δραστηριότητα και αποτρέπει τόσο εγχώριες όσο και διεθνείς επενδύσεις. Παράλληλα, οι χρονοβόρες και πολύπλοκες διαδικασίες επιβαρύνουν τους ίδιους τους δικαστικούς λειτουργούς και συμβάλλουν στη διόγκωση του υφιστάμενου όγκου εκκρεμοτήτων, προκαλώντας έναν φαύλο κύκλο καθυστερήσεων. ΜΕΡΟΣ Β΄ Οι ανακοπές κατά πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης αποτελούν μία από τις κύριες πηγές συμφόρησης στην πολιτική δικαιοσύνη. Σε αρκετά δικαστήρια της χώρας, οι σχετικές υποθέσεις προσδιορίζονται ακόμα και με δεκαετή καθυστέρηση, καθιστώντας στην πράξη την άσκηση του δικαιώματος προσφυγής κενή περιεχομένου για τους πολίτες. Παράλληλα, ένας σημαντικός αριθμός ανακοπών εμφανίζεται στατιστικώς ως εκκρεμής, ενώ είτε έχουν συζητηθεί εκτός πινάκων είτε παραμένουν ανενεργές επί σειρά ετών, δημιουργώντας μια εικονική εικόνα φόρτου για τα δικαστήρια και επιτείνοντας τον διοικητικό και οργανωτικό αποπροσανατολισμό τους. Το αποτέλεσμα είναι η περαιτέρω επιβράδυνση της συνολικής απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης, η διαρκής αβεβαιότητα για τους διαδίκους και η αποδυνάμωση του κύρους της αναγκαστικής εκτέλεσης ως μέσου προστασίας των δικαιωμάτων. ΜΕΡΟΣ Γ΄ Η άνιση κατανομή των υποθέσεων επιβαρύνει δυσανάλογα συγκεκριμένους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, οδηγώντας σε δυσλειτουργίες και καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης. Η απουσία ορίων στον αριθμό των υποθέσεων που ανατίθενται ανά λειτουργό εντείνει το φαινόμενο υπερφόρτωσης και δημιουργεί ανισότητες στο εσωτερικό των δικαστηρίων και των εισαγγελιών. Παράλληλα, η έλλειψη επαρκούς ανθρώπινου δυναμικού, τόσο σε επίπεδο δικαστικών υπαλλήλων όσο και σε αριθμό δικαστών ανώτερων βαθμίδων (ΣτΕ, Άρειος Πάγος), συντελεί στη χρονική διόγκωση της εκκρεμοδικίας και υποσκάπτει την αποτελεσματικότητα του συστήματος.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;

Οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις αφορούν στο σύνολο των διαδικών σε αστικές δίκες, άτομα άγνωστης διαμονής, κρατούμενους, νοσηλευόμενους, ναυτικούς, στρατιωτικούς, αστυνομικούς και πολίτες που διαμένουν στο εξωτερικό. Παράλληλα, επηρεάζονται άμεσα δικηγόροι, δικαστικοί ή εισαγγελικοί λειτουργοί και υπάλληλοι, καθώς και τα όργανα επίδοσης, μέσω της εισαγωγής ψηφιακών εργαλείων και της τροποποίησης των δικονομικών τύπων.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης							
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα; Αστικός Κώδικας (π.δ. 456/1984, Α' 164) Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) Κώδικας δικαστικών υπαλλήλων (ν. 4798/2021, Α' 68) Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 4938/2022, Α' 109) ν. 5108/2024 (Α' 65) ν. 5134/2024 (Α' 146)						
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tbody> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td> <td>Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.</td> </tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</td> <td>Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.</td> </tr> <tr> <td>iii) με διάθεση περισσότερων</td> <td>Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση</td> </tr> </tbody> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.	iii) με διάθεση περισσότερων	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.						
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.						
iii) με διάθεση περισσότερων	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση						

ανθρώπινων και υλικών πόρων;	περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων. Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση.
------------------------------	--

Συναφείς πρακτικές							
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ή ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα: <table border="1"> <tr> <td>i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ii) σε όργανα της Ε.Ε.:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>iii) σε διεθνείς οργανισμούς:</td> <td></td> </tr> </table>	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:		ii) σε όργανα της Ε.Ε.:		iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:							
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:							
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:							

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση ☐ 1 ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΦΤΟΧΕΙΑ ☐ 2 ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΠΕΙΝΑ ☐ 3 ΚΑΛΗ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑ ☐ 4 ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ☐ 5 ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;
i) βραχυπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α΄ - Επιτάχυνση της έκδοσης οριστικών και τελεσίδικων αποφάσεων. - Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της τακτικής διαδικασίας. - Μείωση καθυστερήσεων μέσω αξιοποίησης της προδικασίας. - Καθιέρωση σαφών προθεσμιών σε όλα τα δικονομικά στάδια. - Περιορισμός άσκοπων αναβολών και καταχρηστικών πρακτικών. ΜΕΡΟΣ Β΄ - Εκκαθάριση των πινακίων από ανενεργές ανακοπές. - Ταχύτερη εκδίκαση των ανακοπών με ηλεκτρονικό επαναπρογραμματισμό. - Αντιμετώπιση της «πλασματικής» συμφόρησης στα πρωτοδικεία. - Ενίσχυση της διαφάνειας και του ελέγχου της διαδικασίας. - Ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της δικαιοσύνης. ΜΕΡΟΣ Γ΄ - Μείωση των καθυστερήσεων στην έκδοση αποφάσεων και επεξεργασία δικογραφιών. - Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες.
ii) μακροπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α΄ - Εδραίωση γρήγορης και αξιόπιστης πολιτικής δικαιοσύνης.

	- Εναρμόνιση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα απονομής δικαιοσύνης σε χρόνο και ποιότητα. - Εξορθολογισμός της δικαστικής ύλης και αποσυμφόρηση των δικαστηρίων μέσω καλύτερης διοικητικής και δικονομικής δομής. - Θέσπιση ενός ανθεκτικού πλαισίου, που περιορίζει τις καταχρήσεις και ενισχύει την ουσία της δίκης. ΜΕΡΟΣ Β΄ - Μόνιμη αντιμετώπιση της συμφόρησης και αποτροπή επανεμφάνισης «πλασματικών» φορτίων στα πινάκια. - Διαφάνεια και ψηφιοποίηση κρίσιμων σταδίων της αναγκαστικής εκτέλεσης. - Επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης σε υποθέσεις οικονομικού ενδιαφέροντος. - Στήριξη της αποτελεσματικής λειτουργίας του τραπεζικού και επενδυτικού πλαισίου, ειδικά στο πεδίο των πλειστηριασμών. ΜΕΡΟΣ Γ΄ - Βελτίωση της ποιότητας της απονομής δικαιοσύνης, με στόχο την πιο δίκαιη και ισότιμη κατανομή υποθέσεων. - Ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.
--	--

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

	Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: AMΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐	
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐	
	Εξηγήστε:	

	Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	Στόχος
	1	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου.
	2	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται το αντικείμενο του σχεδίου

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

	νόμου.
3	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η περ. 10 του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αποκλειστικής αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων, με την προσθήκη της λέξης «πιστοποιημένων» πριν από τη λέξη «εκτιμητών», προκειμένου να διασφαλιστούν η ορθότητα και η σαφήνεια στη ρύθμιση των σχετικών διαφορών.
4	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 18 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αρμοδιότητας των πολυμελών πρωτοδικείων στον πρώτο και στον δεύτερο βαθμό. Συγκεκριμένα, στις περ. α) και γ) της παρ. 2, αυξάνεται το όριο αξίας του αντικειμένου της διαφοράς από τις τριάντα χιλιάδες (30.000) στις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, και στην περ. β) της ίδιας παραγράφου, αυξάνεται το όριο αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, ήτοι του ποσού του συμφωνημένου μισθώματος από τα οκτακόσια (800) στα χίλια (1.000) ευρώ, για τις διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου, εξέλιξη που διευρύνει την αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων επί εφέσεων κατά αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στην ανακατανομή της δικαιοδοτικής ύλης μεταξύ των επιπέδων δικαιοδοσίας, με σκοπό την αποσυμφόρηση των ανώτερων βαθμών και την αναβάθμιση του ρόλου των πολυμελών σχηματισμών στην απονομή της δικαιοσύνης.
5	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 38 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συντρέχουσας δωσιδικίας μακρότερης διαμονής, με αντικατάσταση της απαρχαιωμένης λέξης «υπηρέτες» από τον σύγχρονο όρο «οικιακοί βοηθοί», εντάσσοντας έτσι με μεγαλύτερη ακρίβεια την κατηγορία αυτή στο πεδίο εφαρμογής της συντρέχουσας δωσιδικίας λόγω μακρόχρονης διαμονής. Η προτεινόμενη τροποποίηση αντανακλά την ανάγκη εκσυγχρονισμού της ορολογίας της πολιτικής δικονομίας, εναρμονίζοντάς τη με τις κοινωνικο-εργασιακές εξελίξεις και διασφαλίζοντας την ίση πρόσβαση των οικιακών βοηθών στη δικαστική προστασία στον τόπο μακρόχρονης διαμονής τους.
6	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί παρέκτασης σε μελλοντικές διαφορές, με την προσθήκη παρ. 2 που εισάγει ρητή απαγόρευση της αποκλειστικής παρέκτασης δικαιοδοσίας υπέρ της κύριας έδρας νομικού προσώπου, όταν συντρέχει η δωσιδικία του υποκαταστήματος. Η προτεινόμενη προσθήκη αποσκοπεί στην ενίσχυση της προστασίας του διαδίκου, αποτρέποντας καταχρηστικές συμφωνίες που θα μπορούσαν να τον υποχρεώσουν να εκδικαστεί η διαφορά του μακριά από τον τόπο δραστηριότητάς του, επιβεβαιώνοντας τη σημασία της εγγύτητας στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη.
7	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αδυναμίας άσκησης ενδίκων μέσων κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου λόγω αρμοδιότητας μονομελούς

	πρωτοδικείου και κατά απόφασης κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει σε ανώτερο, με την προσθήκη τρίτου εδαφίου που επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της μη προσβολής απόφασης για λόγους αρμοδιότητας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκου μέσου για τον λόγο ότι η υπόθεση ανήκε στην κατά τόπο αρμοδιότητα είτε της έδρας του Πρωτοδικείου είτε της παράλληλης ή περιφερειακής έδρας του. Η προτεινόμενη προσθήκη στοχεύει στην αποτροπή τυπικών ενστάσεων που καθυστερούν αδικαιολόγητα τη δικαστική επίλυση διαφορών, προάγοντας την ασφάλεια δικαίου και την οικονομία της δίκης.
8	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 54 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αρμοδιότητας για την εξαίρεση δικαστή ή υπαλλήλου γραμματείας μονομελούς πρωτοδικείου, με την προσθήκη πρόβλεψης για την αρμοδιότητα επί αιτήματος εξαίρεσης δικηγόρου, όταν αυτός ενεργεί κατ' εφαρμογή του Κώδικα, εκδίδοντας πράξεις (όπως κληρονομητήριο, διαταγή πληρωμής και διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου). Ειδικότερα, ορίζεται ότι αρμόδιος είναι ο προϊστάμενος του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος, του οποίου είναι μέλος ο εν λόγω δικηγόρος. Η προτεινόμενη προσθήκη έρχεται να καλύψει ερμηνευτικά κενά και να διασφαλίσει την ομοιόμορφη αντιμετώπιση αιτημάτων εξαίρεσης, ενισχύοντας την ασφάλεια δικαίου και την ορθολογική κατανομή αρμοδιοτήτων.
9	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 3Α στο άρθρο 55 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της δήλωσης εξαίρεσης δικαστών, ώστε να εναρμονιστεί η διαδικασία της δήλωσης εξαίρεσης με την πρόβλεψη καθηκόντων στους δικηγόρους, όταν ενεργούν στο πλαίσιο του Κώδικα, όπως σε διαδικασίες έκδοσης διαταγών. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι και οι δικηγόροι υποχρεούνται να δηλώνουν τον λόγο εξαίρεσής τους στον προϊστάμενο του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος στον οποίο ανήκουν. Παράλληλα, στην παρ. 3, ο όρος «πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου» αντικαθίσταται με τον πιο σύγχρονο «προϊστάμενος του πρωτοδικείου», ενισχύοντας τη σαφήνεια και την ενιαία εφαρμογή των διατάξεων σε μονομελή και πολυμελή σχήματα.
10	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 67 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς τους διαδίκους, με στόχο την επιτάχυνση και ψηφιοποίηση της διαδικασίας σε περιπτώσεις ελλείψεων νομιμοποίησης ή ικανότητας δικαστικής παράστασης. Ειδικότερα, καταργείται η υποχρεωτική αναβολή της δίκης και προβλέπεται ότι το δικαστήριο, με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ορίζει προθεσμία για τη συμπλήρωση των ελλείψεων και αποστέλλει σχετική ειδοποίηση στην ηλεκτρονική διεύθυνση του δικηγόρου. Αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η υπόθεση εκδικάζεται ερήμην του διαδίκου με την έλλειψη. Η προτεινόμενη τροποποίηση ευθυγραμμίζεται με τη γενική τάση για

	περιορισμό των αναβολών και ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
11	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς την ύπαρξη πληρεξουσιότητας. Ειδικότερα, προβλέπεται ρητά ότι η δυνατότητα του δικαστηρίου να χορηγήσει προθεσμία για τη συμπλήρωση της έλλειψης πληρεξουσιότητας τελεί υπό την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στόχος είναι να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου και να διασφαλιστεί ότι η προσωρινή συμμετοχή του μη νομιμοποιημένου πληρεξουσίου δεν θα μετατρέπεται σε μηχανισμό αναβολών ή διαδικαστικών καθυστερήσεων.
12	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 5 στο άρθρο 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του καθορισμού διεύθυνσης των διαδικών και δυνατότητας υποβολής των δικογράφων με ηλεκτρονικά μέσα, με στόχο τη θέσπιση στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ) του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας. Η προτεινόμενη προσθήκη αποσκοπεί στον εκσυγχρονισμό και την επιτάχυνση της πολιτικής δίκης, μέσω της ψηφιακής συγκέντρωσης όλων των κρίσιμων εγγράφων της επίδικης υπόθεσης σε ενιαίο, προσβάσιμο και λειτουργικό περιβάλλον. Η ρύθμιση ενισχύει τη διαφάνεια, μειώνει τη γραφειοκρατία, διευκολύνει τη διαδικαστική συμμετοχή των διαδίκων και τη δικαστική κρίση, ενώ παράλληλα θεμελιώνει τις τεχνικές και θεσμικές προϋποθέσεις για τη μελλοντική εφαρμογή πλήρως ψηφιακών διαδικασιών στην πολιτική δίκη.
13	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των οργάνων επίδοσης εγγράφων, με την προσθήκη της δικαστικής αστυνομίας στα όργανα επίδοσης εγγράφων, με στόχο την ενίσχυση της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητας των επιδόσεων που διενεργούνται με την επιμέλεια του δικαστηρίου. Η ρύθμιση αξιοποιεί τον νέο θεσμό της δικαστικής αστυνομίας ως συμπληρωματικό μηχανισμό στήριξης της δικαστικής λειτουργίας, συμβάλλοντας στην αποσυμφόρηση των υφιστάμενων οργάνων και ενισχύοντας την ευελιξία και τη διαθεσιμότητα στην πρακτική εφαρμογή της πολιτικής δίκης.
14	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 124 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του τόπου επίδοσης, με την αντικατάσταση του όρου «υπηρέτης» από τον όρο «οικιακός βοηθός». Η προτεινόμενη τροποποίηση έχει ως στόχο την προσαρμογή της διατύπωσης στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, εξαλείφοντας παρωχημένους όρους. Ενισχύονται έτσι η ακρίβεια και ο σεβασμός στην ορολογία του εργατικού δικαίου, ευθυγραμμίζοντας τη γλώσσα της δικονομικής νομοθεσίας με τις αρχές της ισότητας και της αξιοπρέπειας.
15	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε παραλήπτη που δεν βρίσκεται στην κατοικία, με την προσθήκη στην περ. γ) διευκρινιστικού

	εδαφίου, που αποσκοπεί στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου και της διαφάνειας κατά την επίδοση με θυροκόλληση, για τις περιπτώσεις που ο παραλήπτης απουσιάζει από την κατοικία του. Η ρύθμιση αποσαφηνίζει ότι η επίδοση θεωρείται έγκυρη μόνο εφόσον τηρηθούν σωρευτικά όλες οι απαιτούμενες ενέργειες, δηλαδή θυροκόλληση, κατάθεση αντιγράφου στην αρμόδια αστυνομική αρχή και ταχυδρομική ειδοποίηση, διασφαλίζοντας έτσι τα δικαιώματα του παραλήπτη και ενισχύοντας την αξιοπιστία της δικονομικής διαδικασίας.
16	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 2 στο άρθρο 131 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε νοσοκομείο ή φυλακή, που αποσκοπεί στην αποσαφήνιση του χρονικού σημείου ολοκλήρωσης της επίδοσης όταν αυτή γίνεται σε πρόσωπο που νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε φυλακή χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας. Ειδικότερα, η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε με την παράδοση του εγγράφου από τον αρμόδιο διευθυντή του ιδρύματος στον παραλήπτη της παρ. 1, ενισχύοντας τη νομική σαφήνεια, τη δικονομική ασφάλεια και την ομοιομορφία στην ερμηνεία και εφαρμογή της συγκεκριμένης διαδικασίας επίδοσης.
17	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 3 στο άρθρο 132 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε υπηρετούντα σε εμπορικό πλοίο, με στόχο να αποσαφηνιστεί ο χρόνος ολοκλήρωσης της εν λόγω επίδοσης. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη με την παράδοση του εγγράφου στο πρόσωπο ή την αρχή που ορίζεται στις παρ. 1 και 2, ανεξαρτήτως του χρόνου της αποστολής και παραλαβής του. Κατ' αυτόν τον τρόπο ενισχύεται η νομική βεβαιότητα και αντιμετωπίζονται πρακτικές δυσχέρειες που προκύπτουν από την κινητικότητα και τη δυσκολία εντοπισμού των ναυτικών, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την εύρυθμη λειτουργία της δικονομικής διαδικασίας.
18	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία και στο Λιμενικό Σώμα. Ειδικότερα, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1, η λέξη «υπηρετές» αντικαθίσταται από τις λέξεις «οικιακούς βοηθούς», με στόχο την προσαρμογή της διατύπωσης στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, εξαλείφοντας παρωχημένους όρους. Επιπλέον, στην περ. δ) της παρ. 1 αναφορικά με την επίδοση δικογράφων, οι λέξεις «αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της αστυνομίας πόλεων, της χωροφυλακής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας», ώστε να συμπεριλαμβάνονται όλες οι βαθμίδες της Ελληνικής Αστυνομίας στη σχετική διαδικασία επίδοσης. Ακόμη, στη παρ. 3, αποσαφηνίζεται ρητώς το χρονικό σημείο επέλευσης των έννομων συνεπειών της επίδοσης όταν αυτή διενεργείται σε πρόσωπα που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία ή στο Λιμενικό Σώμα, ορίζοντας ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη με την παράδοση του εγγράφου στην αρμόδια στρατιωτική ή υπηρεσιακή αρχή, ανεξαρτήτως του χρόνου που απαιτείται για να φτάσει στον τελικό

	παραλήπτη. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η δικονομική βεβαιότητα και αντιμετωπίζονται πρακτικά ζητήματα που προκύπτουν από την κινητικότητα και την ειδική υπηρεσιακή κατάσταση των εν λόγω προσώπων.
19	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 134 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την εννοιολογική αποσαφήνιση της διαδικασίας επίδοσης όταν ο παραλήπτης διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό. Με τις αλλαγές στην παρ. 1, αναδιατυπώνονται κρίσιμα σημεία, ώστε να αποτυπώνεται με σαφήνεια ότι δεν πρόκειται για αυτοτελή επίδοση προς τον εισαγγελέα, αλλά για ενδιάμεσο στάδιο της διαδικασίας επίδοσης. Περαιτέρω, στην παρ. 3, με την προσθήκη της ρήτρας επιφύλαξης υπέρ του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων, διασφαλίζεται η συμβατότητα με υπερεθνικούς κανόνες. Τέλος, η αντικατάσταση των λέξεων «χωρίς υπαίτια καθυστέρηση» με τον όρο «άμεσα» και η προσθήκη της φράσης «το ταχύτερο δυνατό», ενισχύουν την επιτάχυνση της διακρατικής επίδοσης, εναρμονίζοντας τη διάταξη με τις απαιτήσεις ταχείας και αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης.
20	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται άρθρο 134Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με το οποίο εισάγεται ένα εξειδικευμένο και ενιαίο πλαίσιο για τις επιδόσεις δικογράφων στην αλλοδαπή, επιδιώκοντας την αποσαφήνιση κρίσιμων ζητημάτων, σχετικά με τον χρόνο επέλευσης των εννόμων συνεπειών της επίδοσης, την έκδοση απόφασης σε περίπτωση ερημοδικίας και την προστασία του διαμένοντος στην αλλοδαπή εναγομένου. Η προτεινόμενη προσθήκη ενσωματώνει δικονομικές εγγυήσεις, προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου, εξασφαλίζοντας αφενός την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας και αφετέρου την προστασία του δικαιώματος ακρόασης, όπως κατοχυρώνεται στην παρ. 1 του άρθρου 20 του Συντάγματος. Σκοπός είναι να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική επίδοση δικογράφων στην αλλοδαπή, θεσπίζοντας υποχρέωση διορισμού αντικλήτου για τις επόμενες επιδόσεις, και να προστατευτεί η δικονομική θέση του διαμένοντος στην αλλοδαπή παραλήπτη, εφόσον δεν έλαβε γνώση του δικογράφου χωρίς δική του υπαιτιότητα.
21	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 4 στο άρθρο 135 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής, με την οποία προβλέπεται ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη από τη δημοσίευση περίληψης του δικογράφου σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 135, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προβλεψιμότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.
22	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 4 στο άρθρο 144 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί προθεσμιών, με την οποία ορίζεται ρητά ότι οι προθεσμίες που προβλέπονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθίστανται αποκλειστικές και δεσμευτικές, εκτός αν ρητά ορίζεται διαφορετικά. Η ρύθμιση αυτή ενισχύει τη νομική ασφάλεια και τη

	δικονομική πειθαρχία, θέτοντας όρια όχι μόνο στους διαδίκους αλλά και στο ίδιο το δικαστήριο, περιορίζοντας την ευχέρεια αυθαίρετων ερμηνειών ή παρατάσεων. Έτσι, επιτυγχάνεται σαφής χρονική δομή της δίκης, συμβάλλοντας στην ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της δικαιοσύνης.
23	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται άρθρο 209 στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την ενίσχυση των εναλλακτικών μορφών επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών, μέσω της επαναφοράς της δυνατότητας συμβιβαστικής επέμβασης του αρμόδιου πρωτοδίκη πριν από την άσκηση αγωγής. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται στους διαδίκους ένα επιπλέον εργαλείο για την ειρηνική διευθέτηση της διαφοράς τους, με την υποστήριξη ενός δικαστικού λειτουργού που μπορεί να συμβάλλει ουσιαστικά στην προσέγγιση και γεφύρωση των θέσεων των μερών. Επιπλέον, η ρύθμιση αποσκοπεί στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, δίνοντας τη δυνατότητα προδικαστικής παρέμβασης από τον πρόεδρο υπηρεσίας οποιουδήποτε Πρωτοδικείου, εφόσον τα μέρη προσέλθουν αυθόρμητα, ενισχύοντας τη διαθεσιμότητα και την ευελιξία της διαδικασίας.
24	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της ασκήσεως της αγωγής. Η αξιολογούμενη ρύθμιση κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να ρυθμιστεί περαιτέρω και σε συνέχεια των ν. 5108/2024 (Α' 65) και 5134/2024 (Α' 146) το ζήτημα της καθυστέρησης της συζήτησης των υποθέσεων της τακτικής διαδικασίας και της συνεπεία αυτής καθυστέρησης στην έκδοση οριστικών αποφάσεων, που έχει προκύψει από την μέχρι σήμερα δικαστηριακή πρακτική. Ειδικότερα, προβλέπεται για πρώτη φορά ο ορισμός δικασίμου άμεσα και δη κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής. Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο, με το οποίο καθορίζεται συντομότερο χρονικό πλαίσιο ορισμού της δικασίμου ανάλογα με το αν η επίδοση του δικογράφου της αγωγής επίκειται στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή και ειδικότερα η δικασίμος προσδιορίζεται στην πρώτη περίπτωση, μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την κατάθεση, στη δεύτερη περίπτωση μετά την πάροδο εννέα (9) μηνών από την κατάθεση, ενώ παράλληλα ορίζονται και οι απώτατοι χρόνοι προσδιορισμού. Περαιτέρω, με την αντικατάσταση της παρ. 2, ενοποιείται η προθεσμία επίδοσης της αγωγής, επί ποινή θεώρησής της ως μη ασκηθείσας, η οποία πλέον περιορίζεται από τις τριάντα (30) στις είκοσι (20) ημέρες, δεδομένου και του γεγονότος ότι για την επίδοση στην αλλοδαπή αρκεί σε κάθε περίπτωση η αρχική κοινοποίηση στον εκάστοτε αρμόδιο εισαγγελέα, ενώ για την ταχύτερη διεκπεραίωση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης ορίζεται πως αυτή, όπου είναι υποχρεωτική, ξεκινά με την επίδοση της αγωγής. Τέλος, με τη μη ασκηθείσα αγωγή λόγω μη νόμιμης και εμπρόθεσμης επίδοσης εξομοιώνεται και η περίπτωση της ανυπόστατης επίδοσης, όχι όμως και της τυχόν άκυρης, για την οποία, σε αντίθεση με το

	κενό της ισχύουσας ρύθμισης, προβλέπεται η ρητή εφαρμογή του άρθρου 263 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164).
25	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση απλοποιείται η δικονομική απαίτηση ως προς το περιεχόμενο της αγωγής, αφαιρώντας από το γράμμα του νόμου τους όρους «σαφή» και «ακριβή», ώστε να αποφεύγονται τυπολατρικές ακυρότητες και να εστιάζει ο δικαστικός έλεγχος στην ουσιαστική πληρότητα της αγωγής και όχι σε αυστηρές διατυπώσεις.
26	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται τρίτο εδάφιο στην παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί εισαγωγής αγωγής για συζήτηση, ορισμού δικασίμου και αναβολής, με το οποίο προβλέπεται ότι η αποδοχή από τον αρμόδιο δικαστή αιτήματος προτίμησης συνεπάγεται κατά κανόνα διαγραφή της υπόθεσης από το πινάκιο της αρχικής δικασίμου, με εξαίρεση τις υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων και τις υποθέσεις που υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, προκειμένου να μην εμφανίζονται ως εκκρεμείς, υποθέσεις που έχουν ήδη εκδικαστεί.
27	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 227 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της εισαγωγής αγωγής για συζήτηση και συμπλήρωσης τυπικών παραλείψεων. Συγκεκριμένα, η ρύθμιση στοχεύει στην ορθολογική οργάνωση του σταδίου πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, εισάγοντας σαφείς και δεσμευτικές προθεσμίες για την επισήμανση και θεραπεία περιπτώσεων πραγματικής αοριστίας ή τυπικών παραλείψεων στην αγωγή. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου, αποτρέπεται η αιφνιδιαστική προβολή ενστάσεων αοριστίας κατά τη συζήτηση και δίνεται η δυνατότητα στους διαδίκους να προετοιμάσουν κατάλληλα τον φάκελο της δίκης. Παράλληλα, διασφαλίζεται ότι η απόρριψη της αγωγής λόγω πραγματικής αοριστίας θα συνιστά λόγο έφεσης μόνον όταν έχει τηρηθεί η δικονομική δυνατότητα θεραπείας εκ μέρους του ενάγοντος. Κατ' αυτόν τον τρόπο, προάγεται η δικονομική οικονομία, περιορίζεται η δημιουργία ανατιτολόγητων καθυστερήσεων και ενισχύεται η ουσιαστική πρόσβαση των πολιτών στη δικαιοσύνη.
28	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων, αντίκρουσης και συμπλήρωσης και ανάληψης σχετικών. Ειδικότερα, στην παρ. 1 προβλέπεται ότι η προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων των διαδίκων, της έκθεσης επίδοσης, των διαδικαστικών και αποδεικτικών εγγράφων και των πληρεξουσίων στην τακτική διαδικασία, η οποία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής ή της κλήσης και σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της ίδιας προθεσμίας στην περίπτωση επίδοσης της αγωγής στην αλλοδαπή, δεν αναστέλλεται στις υποθέσεις εκείνες, που υπάγονται σε υποχρεωτική διαδικασία διαμεσολάβησης. Με τον τρόπο αυτό περιορίζεται η περαιτέρω καθυστέρηση στην έκδοση απόφασης, αφού με την επίδοση της αγωγής άρχεται και η διαδικασία της

	διαμεσολάβησης. Επιπλέον, η προθεσμία των δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων για την κατάθεση προσθήκης - αντίκρουσης, εντός της οποίας θα πρέπει να κατατίθεται το δικαστικό ένσημο, παραμένει ίδια ενώ πλέον ορίζεται ότι ο ορισμός δικαστή, σύνθεσης και εισηγητή θα λαμβάνει χώρα εντός δέκα (10) ημερών από τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας αντί της ισχύουσας σήμερα προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών. Επιπλέον, εισάγεται η δυνατότητα έκδοσης διάταξης χωρίς αιτιολογία από τον δικαστή, που έχει χρεωθεί την υπόθεση, εφόσον διαπιστώσει μια σειρά από ελλείψεις ή ελαττώματα στον φάκελο της υπόθεσης, όπως για παράδειγμα οι τυπικές ελλείψεις της αγωγής, οι οποίες μπορούν να συμπληρωθούν με προσθήκη έως τη συζήτηση (αυτό ισχύει και για την καταβολή του δικαστικού ενσήμου), ή εάν η αγωγή είναι μη ασκηθείσα, απαράδεκτη ή αόριστη λόγω έλλειψης, που δεν μπορεί να συμπληρωθεί, ενώ η ίδια δυνατότητα έκδοσης διάταξης υπάρχει και όταν επιβάλλεται η διενέργεια συμπληρωματικών αποδείξεων, που θα λάβουν χώρα με προκαθορισμένο από τη διάταξη τρόπο, ή ο χωρισμός ή η συνεκδίκηση περισσότερων υποθέσεων. Επίσης, αν η αγωγή πάσχει από πραγματική αοριστία, αυτή επισημαίνεται από τον δικαστή στη διάταξή του και ο διάδικος οφείλει να τη συμπληρώσει έως τη συζήτηση με προσθήκη. Αν με τη διάταξη του δικαστή, η αγωγή θεωρείται απαράδεκτη, αόριστη ή προφανώς νόμω αβάσιμη και ο ενάγων κατά τις αμέσως επόμενες πέντε (5) ημέρες από την έκδοση της διάταξης δεν αιτηθεί την εκδίκηση της διαφοράς κατά την ορισθείσα δικάσιμο και δεν συμπληρώσει την αγωγή με προσθήκη στις προτάσεις του, τότε η διάταξη επικυρώνεται, η δίκη περατώνεται και η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο, ενώ κατά αυτής της διάταξης δεν ασκούνται ένδικα μέσα ή άλλα ένδικα βοηθήματα. Με τη ρύθμιση αυτή καταργείται η επαναληπτική συζήτηση της υπόθεσης, καθόσον τυχόν ελάττωμα ή παράλειψη της αγωγής θα έχει διορθωθεί και συμπληρωθεί βάσει της σχετικής διάταξης του δικαστή πριν από τη συζήτηση.
29	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με στόχο την επιτάχυνση και ορθολογικότερη διαχείριση της προδικασίας, μέσω της σύντμησης των προθεσμιών για την κατάθεση και επίδοση παρεμπιπτούσων αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ανακοινώσεων. Η προσαρμογή των σχετικών χρονικών ορίων, καθώς και ο επαναπροσδιορισμός του σημείου έναρξης των προθεσμιών, από την κατάθεση στο πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής, επιδιώκει την συνολική επιτάχυνση της διαδικασίας και την αποτροπή καταχρηστικών τακτικών καθυστέρησης από τους διαδίκους. Παράλληλα, εξασφαλίζεται ότι όλες οι σχετικές δικονομικές ενέργειες ολοκληρώνονται σε συνεκτικό και προβλέψιμο χρονικό πλαίσιο, συμβάλλοντας στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
30	Με την προτεινόμενη ρύθμιση επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναβολής συζήτησης για σπουδαίο

	λόγο, που αποσκοπούν στον περιορισμό των καθυστερήσεων που προκαλούνται από αιτήματα αναβολής. Συγκεκριμένα, με την προσθήκη νέου, δεύτερου, εδαφίου στην παρ. 1 προβλέπεται η δυνατότητα αναβολής στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας άπαξ και μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Με τον τρόπο αυτό αποτρέπονται καταχρηστικές τακτικές παράτασης της εκκρεμοδικίας και επιταχύνεται συνολικά η απονομή της δικαιοσύνης.
31	Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας άρθρο 269, με το οποίο εξειδικεύονται το χρονικό πλαίσιο και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η προβολή νέων ισχυρισμών και η προσκομιδή νέων αποδεικτικών μέσων μετά από την κατάθεση των προτάσεων. Στόχος είναι η αποτροπή αιφνιδιασμού των διαδίκων και η ενίσχυση της δικονομικής τάξης και διαφάνειας κατά την εξέλιξη της δίκης, επιτρέποντας παράλληλα την εισαγωγή νέων στοιχείων που προέκυψαν μεταγενέστερα ή που αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία. Ενισχύονται έτσι η ασφάλεια της διαδικασίας, η ισότητα των διαδίκων και η αποτελεσματικότητα του αποδεικτικού σταδίου.
32	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί επανάληψης της συζήτησης λόγω αδυναμίας έκδοσης απόφασης, με σκοπό να επιτευχθεί η επίσπευση στην έκδοση των οριστικών αποφάσεων, καθώς και ο στόχος του μέσου όρου των χωρών του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενώ με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ότι οι διάδικοι γνωρίζουν εξ αρχής τον χρόνο έκδοσης της οριστικής απόφασης. Για πρώτη φορά προβλέπονται συγκεκριμένες προθεσμίες για καθένα διαδικαστικό στάδιο και συγκεκριμένα ορίζεται ότι η έκδοση απόφασης για υπόθεση τακτικής διαδικασίας γίνεται εντός έξι (6) μηνών από τη συζήτηση, για υπόθεση εκουσίας δικαιοδοσίας εντός τεσσάρων (4) μηνών και για υπόθεση ασφαλιστικών μέτρων εντός ενός (1) μήνα. Εάν ο δικαστής διαπιστώσει ότι δεν μπορεί να εκδώσει την απόφαση εντός αυτών των προθεσμιών, τότε θεσπίζεται η υποχρέωσή του να ενημερώσει εγγράφως τον προϊστάμενο του δικαστηρίου για την καθυστέρηση στην έκδοση της απόφασης, για τους λόγους αυτής καθώς και για τον παραπάνω χρόνο, που απαιτείται, ο οποίος δεν δύναται να υπερβαίνει τους δύο (2) μήνες για υπόθεση τακτικής διαδικασίας ή τον ένα (1) μήνα για υπόθεση εκουσίας δικαιοδοσίας. Στην συνέχεια, ο προϊστάμενος οφείλει να διαβιβάσει την εν λόγω έγγραφη ενημέρωση στον επιθεωρητή και στον Άρειο Πάγο, ενώ προβλέπεται και η δυνατότητα των διαδίκων να ενημερώνονται για τον ακριβή χρόνο έκδοσης της απόφασης.
33	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποκαθίσταται η δικονομική ακρίβεια στο άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μέσω της αντικατάστασης του όρου «απόφασης» από τον ορθό όρο «διάταξης», προκειμένου να αντανakλάται ο πραγματικός χαρακτήρας του δικονομικού εγγράφου που αφορά τον διορισμό ή την αντικατάσταση πραγματογνώμονα. Με την τροποποίηση αυτή διασφαλίζεται η εναρμόνιση της διατύπωσης του

	άρθρου με τις λοιπές σχετικές διατάξεις του Κώδικα και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφισημίες ή διαδικαστικές παρερμηνείες.
34	Με την προτεινόμενη ρύθμιση διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 378 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την αποσαφήνιση και απλοποίηση της διαδικασίας υποβολής και εκδίκασης αιτήσεων εξαίρεσης πραγματογνωμόνων. Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να αρθούν ερμηνευτικές ασάφειες και να διασφαλιστεί η συνοχή της διάταξης με το ισχύον δικονομικό πλαίσιο περί πολιτικής δίκης, όπως διαμορφώνεται μετά τις λοιπές τροποποιήσεις του Κώδικα.
35	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιούνται οι παρ. 1 έως 3 του άρθρου 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την αποσαφήνιση και ενίσχυση των κανόνων αποκλεισμού της απόδειξης με μάρτυρες σε περιπτώσεις συμβάσεων και δικαιοπραξιών άνω συγκεκριμένου οικονομικού ορίου ή έναντι εγγράφων. Συγκεκριμένα, με την τροποποίηση της παρ. 2 ρητώς διευκρινίζεται ότι το τεκμήριο υπεροχής του εγγράφου ισχύει ανεξαρτήτως του ποσού της δικαιοπραξίας, ενώ με την αντικατάσταση της παρ. 3 αποσαφηνίζεται ότι δεν είναι επιτρεπτή η απόδειξη με μάρτυρες πρόσθετων συμφωνιών, ακόμη και όταν αυτές δεν αντιβαίνουν στο περιεχόμενο του εγγράφου. Με τις ρυθμίσεις αυτές ενισχύεται η ασφάλεια συναλλαγών, περιορίζεται ο κίνδυνος καταχρηστικής αμφισβήτησης εγγράφων και προάγεται η σταθερότητα του αποδεικτικού συστήματος.
36	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 395 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αποσαφηνίζεται ότι όταν αποκλείεται η απόδειξη με μάρτυρες, το ίδιο ισχύει και για την απόδειξη με ένορκες βεβαιώσεις. Με την προσθήκη αυτή εξασφαλίζεται η συνοχή και πληρότητα του αποδεικτικού συστήματος, αποτρέπονται καταστρατηγήσεις μέσω έμμεσης χρήσης άλλων αποδεικτικών μέσων, και ενισχύονται η ασφάλεια των συναλλαγών και η προβλεψιμότητα της πολιτικής δίκης.
37	Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας άρθρο 397, με το οποίο προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα εξέτασης μαρτύρων μέσω τηλεδιάσκεψης. Η ρύθμιση αυτή εισάγει τη χρήση σύγχρονων τεχνολογικών μέσων στο αποδεικτικό στάδιο της πολιτικής δίκης, με σκοπό τη διευκόλυνση της συμμετοχής των μαρτύρων, την επιτάχυνση της διαδικασίας και την καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων υποδομών, συμβάλλοντας συνολικά στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της προσβασιμότητας της δικαιοσύνης.
38	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 423 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με διαγραφή της αναφοράς στα άρθρα 393 και 394, προκειμένου να εναρμονιστεί η παραπομπή αυτή με το επικαιροποιημένο σύστημα απόδειξης που καθιερώνεται κατόπιν των τροποποιήσεων στα ανωτέρω άρθρα. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται ερμηνευτικές ασάφειες ή αντιφάσεις στο αποδεικτικό πλαίσιο της

	πολιτικής δίκης και διασφαλίζονται η συνέπεια και η ορθότητα της αναλογικής εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.
39	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιούνται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 466 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την επικαιροποίηση και επέκταση του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας μικροδιαφορών. Συγκεκριμένα, αυξάνεται το οικονομικό όριο εφαρμογής της διαδικασίας από πέντε χιλιάδες (5.000) σε οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες οικονομικές συνθήκες, ενώ παράλληλα διαγράφεται ο αποκλεισμός των διαφορών του άρθρου 17 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, διευρύνοντας έτσι το φάσμα διαφορών που μπορούν να υπαχθούν στη διαδικασία αυτή. Τέλος, αντικαθίσταται ο όρος «ειρηνοδίκης» από τον ορθό «πρωτοδίκης», εξασφαλίζοντας δικονομική ακρίβεια. Με τις τροποποιήσεις αυτές επιδιώκεται η απλούστευση και επιτάχυνση της εκδίκασης μικρού ύψους διαφορών, προς όφελος των διαδίκων και της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων.
40	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 467 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί της αντικειμενικής σώρευσης αγωγών για λόγους εναρμόνισης με την επέκταση του αντικειμένου της διαδικασίας των μικροδιαφορών στις οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, που επέρχεται με το προτεινόμενο άρθρο 39.
41	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά στην άσκηση της αγωγής στη διαδικασία των μικροδιαφορών στην επίδοσή της, προς τον σκοπό της απλούστευσης της διαδικασίας και της επίλυσης πρακτικών δυσχερειών. Προς την κατεύθυνση αυτή διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αντικαθίσταται η παρ. 5, προκειμένου να προσδιορίζεται αμέσως η ημέρα συζήτησης με εγγραφή της υπόθεσης σε πινάκιο. Επίσης, για την εξυπηρέτηση των προαναφερθέντων σκοπών, η αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπει ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, και ότι με πρωτοβουλία του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε στους διαδίκους με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.
42	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να εκσυγχρονιστεί και να εξορθολογιστεί η διαδικασία συζήτησης στις μικροδιαφορές. Ρητώς προβλέπεται ότι η υπόθεση συζητείται ακόμη και χωρίς την παρουσία διαδίκων, ενώ δεν επιτρέπεται αναβολή σύμφωνα με το άρθρο 241, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις. Εισάγεται ρύθμιση για δυνατότητα εξέτασης διαδίκων ή διασαφήνισης δυνάμει του άρθρου 415, περιορίζεται η εισαγωγή νέων ισχυρισμών σε περιπτώσεις που αυτοί αποδεικνύονται εγγράφως ή με ομολογία και προέκυψαν μεταγενέστερα, προβλέπεται δυνατότητα προσθήκης-αντίκρουσης εντός τριών ημερών και χρήση

	ηλεκτρονικής μορφής εγγράφων, προσαρμοσμένη στη σύγχρονη πρακτική. Επιπλέον, ενισχύεται ο ευέλικτος και απλουστευμένος χαρακτήρας της διαδικασίας, με ρητή δυνατότητα του Δικαστή να αποκλίνει από τους δικονομικούς τύπους και να δέχεται αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις (παρ. 2), ενώ περιορίζεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας μόνο μία φορά, με άμεσο αποτέλεσμα την εξαφάνιση της απόφασης (παρ. 3). Σε σχέση με την ισχύουσα διάταξη, οι αλλαγές συνίστανται στην αυστηροποίηση των προϋποθέσεων για νέους ισχυρισμούς, την προσθήκη ηλεκτρονικής διαχείρισης εγγράφων, την κατάργηση της δυνατότητας αναβολής, την επισημοποίηση του ευέλικτου τρόπου αποδεικτικής διαδικασίας από τον Δικαστή, καθώς και στον περιορισμό της ανακοπής ερημοδικίας σε μία φορά.
43	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά στην άσκηση των ενδίκων μέσων. Η αντικατάσταση αυτή εντάσσεται στο ευρύτερο εγχείρημα επιτάχυνσης και ψηφιακού εκσυγχρονισμού της πολιτικής δίκης, με στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης στη Δικαιοσύνη και την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου. Η νέα διάταξη εκσυγχρονίζει τη διαδικασία άσκησης ενδίκων μέσων, θεσπίζοντας ρητά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής κατάθεσης των σχετικών δικογράφων και της έκθεσης κατάθεσης, εξοικονομώντας χρόνο και μειώνοντας τη γραφειοκρατία. Παράλληλα, η αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπει άμεσο προσδιορισμό δικασίμου εντός απώτατου χρονικού διαστήματος πέντε (5) μηνών από την κατάθεση του ενδίκου μέσου για τα κυριότερα ένδικα μέσα (ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αναψηλάφηση), με στόχο την ενίσχυση της προβλεψιμότητας της διαδικασίας και την αποτροπή αδικαιολόγητων καθυστερήσεων. Επιπλέον, με την αξιολογούμενη ρύθμιση αναμορφώνεται συνολικά το καθεστώς κατάθεσης παραβόλων, με την κατάργηση παρωχημένων ρυθμίσεων και την απλοποίηση των προβλεπόμενων ποσών ανά είδος και βαθμό δικαιοδοσίας. Εισάγεται, τέλος, πρόβλεψη για αυτεπάγγελτη παραπομπή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστήριο σε περίπτωση κατάθεσης του ενδίκου μέσου σε αναρμόδιο, καθώς και μηχανισμός διαγραφής από το πινάκιο υποθέσεων που δεν επαναπροσδιορίζονται εντός έτους από τη ματαίωση, ώστε να διατηρείται η σταθερότητα του πινακίου και να αποφεύγεται η επιβάρυνση της δικαστικής ύλης.
44	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας και του χρόνου έναρξης της προθεσμίας άσκησης έφεσης, με σκοπό τη σύντμηση της προθεσμίας άσκησης έφεσης από δύο (2) έτη σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη, σε περίπτωση που η απόφαση δεν επιδοθεί. Η προτεινόμενη τροποποίηση στοχεύει στην επιτάχυνση της πολιτικής δίκης και στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, περιορίζοντας το χρονικό διάστημα κατά το οποίο μπορεί να παραμένει αβέβαιη η εκκρεμότητα μιας απόφασης. Παράλληλα, εξισορροπεί την ανάγκη προστασίας του δικαιώματος άσκησης ενδίκου μέσου με την

	απαίτηση ταχείας απονομής της δικαιοσύνης, αποτρέποντας την κατάχρηση μακρών χρονικών ορίων σε περιπτώσεις αδράνειας ή σκόπιμης καθυστέρησης της επίδοσης.
45	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των στοιχείων της έφεσης και των πρόσθετων λόγων. Συγκεκριμένα, αντικαθίσταται το χρονικό σημείο υποβολής των πρόσθετων λόγων έφεσης, οι οποίοι πλέον πρέπει να κατατίθενται εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου, αντί της προηγούμενης απαίτησης για κοινοποίηση τριάντα (30) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η ως άνω προτεινόμενη τροποποίηση εκσυγχρονίζει και τυποποιεί τη διαδικασία, ενισχύοντας την προβλεψιμότητα και περιορίζοντας το φαινόμενο αιφνιδιασμού του αντιδίκου λίγο πριν από τη δικάσιμο. Παράλληλα, εξυπηρετεί την ανάγκη προσήκουσας προετοιμασίας της δίκης, επιτρέποντας στον εφεσίβλητο να γνωρίζει εγκαίρως το πλήρες περιεχόμενο των αιτιάσεων του εκκαλούντος.
46	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αντέφεσης, διατυπώσεων και συνεπειών. Ειδικότερα τροποποιείται το χρονικό όριο άσκησης αντέφεσης σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της έφεσης, αντί της προηγούμενης απαίτησης κοινοποίησης σαράντα πέντε (45) ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η τροποποίηση αυτή εναρμονίζεται με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις περί πρόσθετων λόγων έφεσης (άρθρο 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), διασφαλίζοντας ενιαίο και σαφές χρονικό πλαίσιο. Παράλληλα, περιορίζει τον κίνδυνο αιφνιδιασμού του εκκαλούντος και συμβάλλει στη βελτιστοποίηση της προετοιμασίας των διαδικιών, προάγοντας τη δικονομική συνέπεια και την ομαλή διεξαγωγή της δευτεροβάθμιας δίκης.
47	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαδικασίας συζήτησης της έφεσης, με στόχο την επικαιροποίηση της διαδικασίας και τη σαφέστερη χρονική οριοθέτηση των διαδικαστικών ενεργειών. Περαιτέρω, εισάγεται εξαίρεση από την εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και προβλέπεται ρητά ότι οι προτάσεις μπορούν να κατατεθούν μέχρι και κατά τη συζήτηση, ενώ η προσθήκη σε αυτές μπορεί να υποβληθεί έως τις 12:00 της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση (αντί της τρίτης, όπως ίσχυε). Η αξιολογούμενη ρύθμιση εξυπηρετεί την προσαρμογή της δευτεροβάθμιας δίκης στις σύγχρονες ανάγκες, προσφέροντας μεγαλύτερη ευελιξία στους διαδίκους, χωρίς να διακυβεύεται η ισότητα των «όπλων» ή η δικονομική ασφάλεια.
48	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 527 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με σκοπό την ενίσχυση της συγκέντρωσης και της δικονομικής πειθαρχίας στη διαδικασία ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, μέσω της κατάργησης των περ. 3 και 5 και της αντικατάστασης της περ. 4. Περιορίζεται, έτσι, η ευχέρεια αυτεπάγγελτης

	λήψης υπόψη ισχυρισμών από το δικαστήριο και αποτρέπεται ο κίνδυνος καταχρηστικής επίκλησης νέων ισχυρισμών σε δεύτερο βαθμό, διασφαλίζοντας την ασφάλεια δικαίου και την εύρυθμη διεξαγωγή της πολιτικής δίκης.
49	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 538 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να διευκρινιστεί ρητώς ότι ο ειδικός λόγος αναψηλάφησης που προβλέπεται στην περ. 11 του άρθρου 544 (έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί παραβίασης δικαιώματος που αφορά τον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας ή ουσιαστική διάταξη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) εφαρμόζεται σε όλες τις αποφάσεις που υπόκεινται κανονικά σε αναψηλάφηση, ανεξαρτήτως του αν ο Άρειος Πάγος είχε δικάσει κατ' ουσίαν. Με την προσθήκη αυτή διασφαλίζεται η πλήρης αποτελεσματικότητα του λόγου αναψηλάφησης που θεσπίστηκε για την ενσωμάτωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ενισχύεται η συμβατότητα του ελληνικού δικονομικού πλαισίου με τις υποχρεώσεις της χώρας βάσει της ΕΣΔΑ και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής της διάταξης της περ. 11 του άρθρου 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
50	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 547 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να επανακαθοριστεί το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας για την άσκηση πρόσθετων λόγων αναψηλάφησης, η οποία πλέον υπολογίζεται από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου, αντί να συνδέεται με τον χρόνο συζήτησης. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται δικονομική προβλεψιμότητα και συνοχή, καθώς εναρμονίζεται η ρύθμιση με τις γενικές αρχές που διέπουν τον υπολογισμό των προθεσμιών υποβολής πρόσθετων λόγων σε άλλα ένδικα μέσα. Η γενικότερη δικονομική αρχή που υπηρετεί η προτεινόμενη τροποποίηση είναι αυτή της ασφάλειας δικαίου και του ορθολογικού προσδιορισμού των δικονομικών προθεσμιών, ώστε να αποφεύγονται αιφνιδιασμοί και άνιση αντιμετώπιση των διαδίκων, και να διευκολύνονται ο προγραμματισμός και η ομαλή διεξαγωγή της δίκης.
51	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προκειμένου να επικαιροποιηθεί και να αποσαφηνιστεί το εφαρμοστέο δικονομικό πλαίσιο στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφησης δίκης. Ειδικότερα, εξαιρείται η εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (σχετικά με τις συνέπειες ματαίωσης της συζήτησης), ενώ παράλληλα προσαρμόζονται τα χρονικά όρια για την κατάθεση προτάσεων και προσθήκης, ώστε να ανταποκρίνονται στη σύγχρονη πρακτική (κατάθεση προτάσεων έως τη συζήτηση, κατάθεση προσθήκης έως την πέμπτη εργάσιμη ημέρα). Με τις ρυθμίσεις αυτές εξασφαλίζεται η ομαλή και προβλέψιμη διεξαγωγή της διαδικασίας αναψηλάφησης, ενισχύεται η δικονομική τάξη και προάγεται

	η ισότητα όπλων μεταξύ των διαδίκων, σύμφωνα με τη γενικότερη αρχή της δίκαιης δίκης.
52	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 562 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των απαραδέκτων αναίρεσης, με στόχο τον περιορισμό της δυνατότητας του Αρείου Πάγου να εξετάζει αυτεπαγγέλτως ορισμένους λόγους αναίρεσης. Ειδικότερα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση η αυτεπάγγελτη έρευνα από το Ανώτατο Δικαστήριο επιτρέπεται μόνο εφόσον η σχετική πρόταση περιλαμβάνεται στην έγγραφη εισήγηση του άρθρου 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εξασφαλίζοντας, έτσι, φειδώ στην εφαρμογή του αυτεπάγγελτου ελέγχου. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι ο περιορισμός της ευχέρειας του δικαστηρίου να επεκτείνει αυτεπαγγέλτως την εξέταση των λόγων και η εδραίωση ενός πιο περιορισμένου και προβλέψιμου πεδίου παρέμβασης, σε συμφωνία με τις αρχές της διάθεσης της δίκης και της δικονομικής οικονομίας.
53	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 564 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης, με τη σύντμηση της εν λόγω προθεσμίας σε περίπτωση μη επίδοσης της απόφασης, από δύο (2) έτη σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευσή της. Η προτεινόμενη τροποποίηση ευθυγραμμίζεται με την αντίστοιχη μεταβολή της προθεσμίας της έφεσης, στην παρ. 2 του άρθρου 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στοχεύοντας στη μείωση των εκκρεμοτήτων και της χρονικής αβεβαιότητας ως προς την τελεσιδικία των αποφάσεων. Παράλληλα, η αξιολογούμενη ρύθμιση ενισχύει τη δικονομική ασφάλεια και επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης, χωρίς να παραβιάζει το δικαίωμα πρόσβασης σε ένδικο μέσο, αφού παραμένει ικανό και προβλέψιμο χρονικό διάστημα για την άσκησή του.
54	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 566 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του αναιρετηρίου, με δύο βασικές παρεμβάσεις: αφενός, τυποποιείται η ορολογία με την αντικατάσταση του όρου «έγγραφο της αναίρεσης» από τον όρο «αναιρετήριο», και αφετέρου προστίθεται νέα παρ. 1Α, η οποία εισάγει ποσοτικό περιορισμό στην έκταση των αναιρετικών δικογράφων και συναφών εγγράφων. Συγκεκριμένα, ορίζονται ανώτατα όρια σελίδων (30 για το αναιρετήριο, 20 για πρόσθετους λόγους, 10 για προτάσεις ή υπομνήματα, 5 για αιτήσεις αναστολής), με δυνατότητα επαναδιατύπωσης, σε περίπτωση υπέρβασής τους, κατόπιν πρόσκλησης του προέδρου του αρμόδιου τμήματος του Αρείου Πάγου. Η μη συμμόρφωση οδηγεί σε μη λήψη υπόψη των λόγων ή ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στις υπερβαίνουσες το όριο σελίδες. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στην ενίσχυση της σαφήνειας, της οικονομίας της δίκης και της αποτελεσματικής διαχείρισης του αναιρετικού ελέγχου, περιορίζοντας υπερβολικά εκτενή, δυσανάγνωστα και, ενδεχομένως, καταχρηστικά δικόγραφα.
55	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του προσδιορισμού της δικασίμου αναίρεσης,

	με στόχο τη μετάβαση σε μία πιο ευέλικτη και τεχνολογικά προσαρμοσμένη διαδικασία προσδιορισμού δικασίμου στην αναίρεση, έως την πλήρη εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας. Εισάγεται υποχρέωση του αναιρεσείοντος μέχρι την εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας να προσκομίζει φυσικό φάκελο με βασικά δικόγραφα και πληρεξούσια και παράλληλα καθιερώνεται η δυνατότητα παροχής πληρεξουσιότητας με ψηφιακή εξουσιοδότηση μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης της δημόσιας διοίκησης (γον.gr). Επιπλέον, τροποποιείται η διαδικασία επίδοσης, καθώς αντικαθίστανται οι απόλυτες χρονικές προθεσμίες των εξήντα (60) και ενενήντα (90) ημερών με αναφορά στην ενιαία προθεσμία της παρ. 2Α του άρθρου 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εξασφαλίζοντας ομοιομορφία και απλοποίηση του συστήματος. Η κατάργηση της περ. β) της παρ. 2 αποσκοπεί στην εξάλειψη περιττής αναφοράς, εστιάζοντας στη σαφή λειτουργική ροή: κατάθεση, εσωτερική διαβίβαση, ορισμός εισηγητή και δικασίμου. Η προτεινόμενη τροποποίηση στοχεύει στην επιτάχυνση του αναιρετικού ελέγχου, με πιο σύγχρονα, ευέλικτα και προβλέψιμα διαδικαστικά βήματα.
56	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 570 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της κατάθεσης προτάσεων επί αίτησης αναίρεσης. Συγκεκριμένα, η προθεσμία κατάθεσης υπομνημάτων μετατίθεται από την τρίτη στην πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά τη συζήτηση, εναρμονιζόμενη με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις σε έφεση και αναψηλάφηση. Η τροποποίηση αυτή προσφέρει επιπλέον εύλογο χρόνο στους διαδίκους για την τελική διαμόρφωση των ισχυρισμών τους, ενισχύοντας την ποιότητα και πληρότητα της αναιρετικής διαδικασίας, χωρίς να προκαλεί καθυστερήσεις στην έκδοση της απόφασης. Η προτεινόμενη ρύθμιση αντανακλά μια συστηματική προσέγγιση στον αναιρετικό δικονομικό σχεδιασμό, προωθώντας την ενιαία και συνεπή εφαρμογή των προθεσμιών σε όλα τα ένδικα μέσα.
57	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του παραδεκτού της αναίρεσης. Συγκεκριμένα, επανέρχεται η γραπτή εισήγηση του αρεοπαγίτη πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία θα διευκολύνει τόσο την επ' ακροατηρίω διαδικασία, όσο και την κατανόηση της υπόθεσης από το δικαστήριο, με στόχο την ταχεία μετά τη συζήτηση έκδοση της απόφασης, και ενεργοποιείται η εν συμβουλίω διαδικασία. Ειδικότερα, αν ο εισηγητής, στον οποίο χρεώνεται η υπόθεση από τον πρόεδρο του τμήματος, σύμφωνα με την περ. γ) της παρ. 2 του άρθρου 568, κρίνει, μετά από μελέτη αυτής, ότι η αίτηση αναίρεσης ή η αίτηση αναψηλάφησης είναι απαράδεκτες ή ότι όλοι οι λόγοι αυτών είναι απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών, προτείνει εγγράφως, με συνοπτική αιτιολογία, την απόρριψή τους σε τριμελή δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο και χωρίς κλήτευση των διαδίκων. Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει, εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών, διάταξη, με την οποία ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης.

58	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 573 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαδικασίας της αναιρετικής δίκης, με την προσθήκη ρητής εξαίρεσης της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στην αναιρετική δίκη. Η προτεινόμενη τροποποίηση εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια προσαρμογής της διαδικασίας της αναιρετικής δίκης στις ιδιαιτερότητες του αναιρετικού ελέγχου, αποφεύγοντας την άστοχη εφαρμογή διατάξεων που αφορούν στην ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης.
59	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 576 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιδιώκει να εξορθολογίσει τον λόγο απόρριψης της αναίρεσης σε περίπτωση ερημοδικίας του αναιρεσείοντος, διασφαλίζοντας ότι η αναίρεση απορρίπτεται μόνο εφόσον είναι παραδεκτή. Με τη διατύπωση αυτή αίρεται η παλαιότερη προβληματική πρακτική, κατά την οποία μπορούσε να απορριφθεί αίτηση αναίρεσης λόγω ερημοδικίας χωρίς να εξεταστεί αν ήταν παραδεκτή, η οποία δημιουργούσε κινδύνους για την ασφάλεια δικαίου και το δικαίωμα δικαστικής προστασίας. Η αξιολογούμενη ρύθμιση αποσκοπεί στη διασφάλιση ότι η ουσιαστική δυνατότητα κρίσης επί των εννόμων συνεπειών μιας αναίρεσης δεν παρακάμπτεται σε περίπτωση ερημοδικίας του αναιρεσείοντος από τη δικάσιμο, αλλά συνδέεται με το κατά πόσο αυτή πληροί τους τυπικούς όρους του παραδεκτού.
60	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιδιώκει την πληρέστερη δικονομική κάλυψη των ειδικών διαδικασιών, εισάγοντας δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη, εφαρμόζοντας αναλόγως τις διατάξεις των παρ. 5 και 8 του άρθρου 237. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται η συνέπεια και η λειτουργική ενότητα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιτρέποντας στο δικαστήριο, και υπό τις συνθήκες των ειδικών διαδικασιών, να αντλεί εργαλεία από το γενικό καθεστώς της τακτικής διαδικασίας, όταν αυτό απαιτείται, για την ορθή διάγνωση της πραγματικής κατάστασης.
61	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 5 του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την προσθήκη ρητής αναφοράς στους «πιστοποιημένους εκτιμητές», προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι οι διαφορές που αφορούν στις αμοιβές, αποζημιώσεις και έξοδα των προσώπων αυτών υπάγονται στο ειδικό διαδικαστικό καθεστώς του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία, διότι στην πράξη είχε ανακύψει ερμηνευτική αμφισημία ως προς την υπαγωγή των πιστοποιημένων εκτιμητών στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης, γεγονός που οδηγούσε σε ανασφάλεια δικαίου και περιττές δικονομικές επιβαρύνσεις για τους ενδιαφερομένους. Με την τροποποίηση αυτή ενισχύεται η σαφήνεια και προβλεψιμότητα του δικονομικού πλαισίου και διευκολύνεται η ταχεία και ενιαία αντιμετώπιση των σχετικών διαφορών.

62	Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται νέα παρ. 7 στο άρθρο 622Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να περιληφθεί ρητώς και η περίπτωση των διαφορών για τις αμοιβές των πιστοποιημένων εκτιμητών που ορίστηκαν για την εκτίμηση κατασχόμενου πράγματος στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης. Με τον τρόπο αυτό αποσαφηνίζεται ότι οι διαφορές αυτές υπάγονται στο μονομελές πρωτοδικείο του τόπου εκτέλεσης, διασφαλίζοντας την ενιαία και προβλέψιμη εφαρμογή της αρμοδιότητας του άρθρου 622Α, και αίρονται πρακτικές αβεβαιότητες που είχαν ανακύψει λόγω της απουσίας ρητής πρόβλεψης.
63	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εισάγοντας νέο σύστημα για την έκδοση διαταγής πληρωμής από δικηγόρο, μέλος του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, κατόπιν σχετικής πράξης του Συλλόγου, η οποία μπορεί να εκδίδεται και ηλεκτρονικά. Σκοπός της ρύθμισης είναι η ουσιαστική επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης στο πεδίο της εκτέλεσης ανεξόφλητων απαιτήσεων, η αποσυμφόρηση των πολιτικών δικαστηρίων από μεγάλο αριθμό υποθέσεων διαταγών πληρωμής, καθώς και η αξιοποίηση της τεχνογνωσίας και της οργάνωσης των Δικηγορικών Συλλόγων, προκειμένου να διασφαλιστεί ταχύτερη και πιο αποτελεσματική απονομή δικαίου στον τομέα αυτόν. Η μεταρρύθμιση εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο των παρεμβάσεων για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
6	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 626 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να εναρμονιστεί με την αντικατάσταση του άρθρου 625 και την απεμπλοκή των δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων και των γραμματειών από την έκδοση διαταγών πληρωμής. Επιπλέον, προστίθεται η απαραίτητη εξουσιοδοτική διάταξη, ώστε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης να καθορίζονται οι προϋποθέσεις διορισμού των δικηγόρων του άρθρου 625, τα ειδικά προσόντα τους, ο τρόπος κατάθεσης των αιτήσεων, το ύψος της αποζημίωσης των δικηγόρων στις ως άνω περιπτώσεις, ο τρόπος, ο χρόνος και οι λοιποί όροι καταβολής της, καθώς και οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επιλογή των δικηγόρων και κάθε άλλη λεπτομέρεια.
65	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 627 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με σκοπό την εναρμόνιση με το άρθρο 625, όπως αντικαθίσταται με το προτεινόμενο άρθρο 63. Ειδικότερα, ορίζεται πως ο ορισθείς δικηγόρος, και όχι πλέον ο δικαστής, αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιον του.

66	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 628 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής και επέρχονται οι απαραίτητες νομοτεχνικές προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης.
67	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 629 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί έκδοσης διαταγής πληρωμής, και επέρχονται οι απαραίτητες νομοτεχνικές προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης των διαταγών πληρωμής, κατόπιν της αντικατάστασης του άρθρου 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με το άρθρο 63 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.
68	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 630 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του περιεχομένου της διαταγής πληρωμής, και επέρχονται οι απαραίτητες προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης των διαταγών πληρωμής, κατόπιν της αντικατάστασης του άρθρου 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με το άρθρο 63 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.
69	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί επίδοσης διαταγής πληρωμής, ώστε να εναρμονιστεί με την αντικατάσταση του άρθρου 625 και την απεμπλοκή των δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων και των γραμματειών από την έκδοση διαταγών πληρωμής.
70	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 631 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαταγής πληρωμής ως τίτλου εκτελεστού και της κατ' εξαίρεση αναστολής εκτελεστότητας αυτού, με την προσθήκη των λέξεων «αφού περιαφεί τον εκτελεστήριο τύπο».
71	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την προσθήκη παρ. 2Α, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, να χορηγήσει αναστολή με ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ασκηθείσα ανακοπή, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Η αναστολή αυτή δεν εμποδίζει την λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 724.
72	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 637 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης διαταγής απόδοσης μισθίου, λόγω της παρέλευσης του ορισμένου χρόνου συμβατικής σχέσεως που καταρτίζεται εγγράφως. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η διευκόλυνση των πολιτών στη διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους, μέσω της άρσης των εμποδίων που δημιουργούσε η απουσία σχετικής πρόβλεψης. Προβλέπεται παράλληλα ειδική διαδικασία για αυτήν την περίπτωση προς εξασφάλιση των δικαιωμάτων όλων των εμπλεκόμενων. Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά στην έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου λόγω παρέλευσης του συμβατικού χρόνου, προϋπόθεση αποτελεί, η επίδοση από τον εκμισθωτή εξώδικης πρόσκλησης παράδοσης του μισθίου τουλάχιστον ένα (1) μήνα πριν από την παρέλευση του

	συμβατικού χρόνου. Η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να αρχίσει μετά την παρέλευση δύο (2) μηνών από την επίδοση της διαταγής στον μισθωτή.
73	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 638 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί του αρμόδιου δικαστή για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, για λόγους εναρμόνισης με την αντικατάσταση του άρθρου 625 για την έκδοση διαταγής πληρωμής, ώστε και για την έκδοση διαταγής απόδοσης μισθίου να καθίσταται αρμόδιος οριζόμενος δικηγόρος.
74	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 5 του άρθρου 686 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να επαναφερθεί η δυνατότητα υποβολής αίτησης και προφορικά κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης. Η δυνατότητα αυτή υπήρχε στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων μέχρι την τροποποίηση του Κώδικα με τον ν. 4842/2021 (Α' 190), με τον οποίο, για λόγους ενοποίησης δικονομικών κανόνων, είχε καταργηθεί, χωρίς, ωστόσο, να ληφθούν επαρκώς υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες ταχύτητας και ευελιξίας που χαρακτηρίζουν τη διαδικασία αυτή. Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η αποκατάσταση της λειτουργικότητας της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, η διευκόλυνση των διαδικιών, ιδίως σε υποθέσεις επείγουσών αναγκών, και η αποτροπή άσκοπων δικονομικών κωλυμάτων, ενισχύοντας την πρακτική αποτελεσματικότητα και τον επιτακτικό χαρακτήρα της διαδικασίας.
75	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 722 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με στόχο την αποσαφήνιση και εξειδίκευση της διαδικασίας που ακολουθείται για τη μετάβαση από τη φάση της συντηρητικής κατάσχεσης στη φάση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η ανάγκη της ρύθμισης προέκυψε από πρακτικό κενό που υπήρχε στο υφιστάμενο πλαίσιο, καθώς, αν και αναγνωριζόταν το δικαίωμα εκτέλεσης χωρίς νέα κατάσχεση, δεν καθορίζονταν επαρκώς τα επιμέρους στάδια, οι απαιτούμενες ενέργειες του δικαστικού επιμελητή, τα υποχρεωτικά έγγραφα, οι προθεσμίες και οι ενέργειες των αρμόδιων υπηρεσιών. Το γεγονός αυτό προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου, καθυστερήσεις και ανομοιομορφία στην πρακτική εφαρμογή. Με τη ρύθμιση εισάγεται σαφές και ολοκληρωμένο διαδικαστικό πλαίσιο, που διασφαλίζει την ταχύτητα και τη διαφάνεια της διαδικασίας και ενισχύει την αποτελεσματικότητα της αναγκαστικής εκτέλεσης.
76	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και, συγκεκριμένα, όσον αφορά στα αναφερόμενα στην παρ. 3 άρθρα, αντικαθίσταται ο αριθμός «794» από τον αριθμό «793» και διαγράφονται οι λέξεις «835 παρ. 3, 838,» λόγω της απονομής στον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου της λειτουργικής αρμοδιότητας των υπαγόμενων στις διατάξεις αυτές υποθέσεων και, ως εκ τούτου, της έκδοσης επ' αυτών διαταγής και όχι απόφασης. Περαιτέρω, με την προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης ανακοπής κατά της διαταγής του

	δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου, δοθέντος ότι ο τελευταίος έχει οριστεί στην παρ. 1 του ιδίου άρθρου ρητά ως αυτοτελές δικαιοδοτικό όργανο. Ως εκ τούτου, είναι επιβεβλημένο να οριστεί, αμέσως μετά τα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων, η λειτουργική αρμοδιότητα προσβολής της διαταγής, που αυτός εκδίδει. Τέλος, προς αποφυγή αμφιβολιών για τυχόν εφαρμογή των άρθρων 583 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, διευκρινίζεται ότι εφαρμόζεται η διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.
77	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 741 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να διευρυνθεί το πεδίο των διατάξεων που εφαρμόζονται αναλόγως στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με την προσθήκη ρητής αναφοράς στις περ. γ) έως στ) της παρ. 1 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στόχος της ρύθμισης είναι να καλυφθεί κενό που είχε διαπιστωθεί στην πράξη ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής συγκεκριμένων σύγχρονων δικονομικών ρυθμίσεων (ιδίως σχετικών με την ηλεκτρονική διαδικασία, την καταχώριση αποφάσεων και την παρακολούθηση της πορείας των δικογράφων) στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Με την προσθήκη αυτή εξασφαλίζεται ενιαία και ομοιόμορφη εφαρμογή των δικονομικών εργαλείων και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφιβολίες που δημιουργούσαν ασάφεια και καθυστερήσεις στην πρακτική λειτουργία των υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας.
78	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενόψει της εισαγωγής πλέον και του Δικαστή του Μονομελούς, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου και αποσαφηνίζεται πως η αίτηση απευθύνεται στο δικαστήριο. Επιπλέον, η προσθήκη τρίτου εδαφίου στην παρ. 3 κρίθηκε σκόπιμη καθώς διευκρινίζεται, σύμφωνα και με τη νομολογία του Αρείου Πάγου, ότι κλήτευση από τον αρμόδιο δικαστή δεν απαιτείται, όταν ο νόμος ορίζει την υποχρεωτική κοινοποίηση της αίτησης προς ορισμένο πρόσωπο, εφόσον σημειώνεται επ' αυτής η ορισθείσα δικάσιμο, οπότε και το πρόσωπο αυτό, αν του κοινοποιηθεί η αίτηση, ως εκ του νόμου διάδικος, δύναται να παρασταθεί με μόνη την κατάθεση προτάσεων, χωρίς να απαιτείται η άσκηση παρέμβασης (που συχνά απαιτεί μέρος της νομολογίας). Ως διάδικος αντιμετωπίζεται από το δικαστήριο και επί ερημοδικίας.
79	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση απαλείφεται η ρύθμιση που αφορά στην περίπτωση που, κατά την εκκώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο, δεν εμφανιστούν οι διάδικοι ή εμφανιστούν και δεν λάβουν κανονικά μέρος στη συζήτηση, οπότε και η συζήτηση ματαιώνεται, γενική ρύθμιση που υφίσταται ήδη στην παρ. 1 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατά παραπομπή της παρ. 1 του άρθρου 741 αυτού. Περαιτέρω, ρυθμίζεται το ζήτημα της ερημοδικίας του καθ' ου η αίτηση ή τρίτου, κατά το πρότυπο της προϋσχάσας μορφής του οικείου άρθρου πριν από την τροποποίησή του με την παρ. 2 του άρθρου έκτου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 (Α' 87), καθόσον ουδείς λόγος διαφορετικής αντιμετώπισης του καθ' ου υφίσταται

	σε σχέση με τη δικονομική μεταχείριση του αιτούντος σε περίπτωση ερημοδικίας, και δη δεδομένου ότι στο πλαίσιο της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν δύναται να προταθεί η λύση των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας, λόγω πρόσκρουσης στο ανακριτικό σύστημα.
80	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 761 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση έφεσης κατά την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά, πιο συγκεκριμένα, προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη. Τέλος, προσδιορίζεται ότι δικαίωμα για την άσκηση έφεσης έχει εκείνος στον οποίο είχε στραφεί η αίτηση εφόσον το προβλέπει ο νόμος.
81	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 762 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα παθητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα στην έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία. Κατά το εδάφιο που προστίθεται, όσοι έχουν κοινό συμφέρον με τον εκκαλούντα, κλητεύονται απλώς στη συζήτηση, σύμφωνα και με την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, κατά την οποία δεν απαιτείται πλέον το δικαστήριο του ενδίκου μέσου να διατάσσει την εκ των υστέρων κλήτευση ή την προσεπίκληση των διαδίκων εκείνων, οι οποίοι έχουν με αυτόν κοινό συμφέρον.
82	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 767 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση αναψηλάφησης κατά την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη.
83	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση αναίρεσης σύμφωνα με την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη.
84	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στις οποίες γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται με οριστική απόφαση αίτηση, ορίζεται πλέον ρητά ότι είναι απαράδεκτη νέα αίτηση των διαδίκων για το ίδιο αντικείμενο κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, κατά τροποποίηση του άρθρου 778

	του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί του δεδικασμένου στην εκούσια δικαιοδοσία, το οποίο προβλέπει, για την παραπάνω περίπτωση, ότι δεν είναι δυνατό να συζητηθεί νέα αίτηση.
85	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατά την κρατούσα στη νομολογία και θεωρία αντίληψη περί της δυνατότητας χορήγησης προσωρινής διαταγής στην εκούσια δικαιοδοσία ήδη από την κατάθεση της αίτησης, και με αυτοτελές δικόγραφο, και όχι μόνον όταν υπάρχει στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή συζήτηση. Επιπλέον, προβλέπεται ότι, όταν η προσωρινή διαταγή εκδίδεται κατά τη συζήτηση, καταχωρίζεται στα πρακτικά.
86	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 794 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιχειρείται η επιτάχυνση της διαδικασίας και η ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων μέσω της υπαγωγής των χωρίς αντιδικία υποθέσεων της εκούσιας δικαιοδοσίας, αρμοδιότητας του καταργηθέντος ειρηνοδικείου, στη λειτουργική αρμοδιότητα του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου.
87	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και ανατίθεται η αρμοδιότητα προς δημοσίευση της διαθήκης αποκλειστικά στους συμβολαιογράφους αποσκοπώντας στην ταχύτερη ολοκλήρωση της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης, η οποία, όπως αποδεικνύεται από τη μέχρι σήμερα δικαστηριακή πρακτική, είναι χρονοβόρα λόγω της συμφόρησης των δικαστηρίων, που σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση, είναι αρμόδια για τη δημοσίευση των ιδιόγραφων διαθηκών, που αποτελούν και την πλειοψηφία.
88	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο πλαίσιο μεταρρύθμισης του κληρονομικού δικαίου, επιχειρείται η δημιουργία ενός ευέλικτου και σύγχρονου συστήματος δημοσίευσης της διαθήκης, που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Προβλέπεται για πρώτη φορά η δημιουργία ειδικής πλατφόρμας Μητρώου Διαθηκών, που θα παρέχει όλα τα εχέγγυα, στην οποία και θα δημοσιεύεται από τον συμβολαιογράφο, που δημοσιεύει τη διαθήκη, το πρακτικό δημοσίευσης, και την οποία θα διαχειρίζεται ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνονται η επίσπευση του χρόνου δημοσίευσης, η αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και η μείωση του φόρτου εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων. Επιπλέον, προβλέπεται ο τρόπος υποβολής αντιρρήσεων κατά του πρακτικού της δημοσίευσης διαθήκης και της πράξης περί κήρυξης της ιδιόγραφης ως κυρίας, και δη με την άσκηση απλής ανακοπής (αν ασκηθεί από τρίτο θα υπέχει τη λειτουργία της τριτανακοπής), ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομίας, δικάζοντος με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας σύμφωνα με την προτεινόμενη, νέα, παρ. 5 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
89	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται νέο άρθρο 808Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που προβλέπει τη διαδικασία κήρυξης ιδιόγραφης

	διαθήκης ως κυρίας, η οποία θα γίνεται με πράξη του συμβολαιογράφου, σε εναρμόνιση και με τη δημοσίευση διαθήκης από αυτόν.
90	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιούνται προς το απλούστερο οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως προς την έκδοση του κληρονομητηρίου.
91	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιχειρείται, με την τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 824 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επιτάχυνση της διαδικασίας προβολής αντιρρήσεων κατά της απόφασης για την παροχή κληρονομητηρίου με τη ρητή πρόβλεψη περί εφαρμογής της ρύθμισης αυτής μόνο στην περίπτωση μη παροχής του σχετικού κληρονομητηρίου, καθόσον κάθε αντίρρηση για το χορηγηθέν κληρονομητήριο, το οποίο στην πράξη ταυτίζεται με τη «θετική» πράξη του επιληφθέντος δικηγόρου περί χορήγησής αυτού (επιχείρημα από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 820), δύναται να προβληθεί, σύμφωνα με το άρθρο 823, με τη μορφή αυτοτελούς αίτησης για την τροποποίηση ή ανάκληση ή κήρυξη ανίσχυρου αυτού. Δεν υφίσταται λόγος να μπορεί να προσβληθεί και με ανακοπή και η ίδια η πράξη χορήγησης του πιστοποιητικού, καθώς στην περίπτωση αυτή θα υπήρχαν, χωρίς λόγο και με κίνδυνο επικάλυψης δύο παράλληλα και αυτοτελή ένδικα βοηθήματα, εκδικαζόμενα με άλλη διαδικασία (ανακοπή και αίτηση ανάκλησης ή κήρυξης ανισχύρου). Τέλος, προβλέπεται ως καθ' ύλη αρμόδιο να επιληφθεί δικαστήριο, εκείνο της κληρονομιάς.
92	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατόπιν της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, ενώ η αρμοδιότητα σφράγισης πραγμάτων μεταφέρεται στους δικαστικούς επιμελητές, προς τον σκοπό επιτάχυνσης της διαδικασίας αυτής. Μεταφέρεται, έτσι, μια αρμοδιότητα σε έναν κλάδο από τη φύση του κατάλληλο για την επιτυχή διεκπεραίωση της μεταφερόμενης ύλης, η οποία είναι συναφής με τα καθήκοντά του.
93	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 828 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κρίνεται αναγκαία κατόπιν της σχετικής πρόβλεψης στο άρθρο 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώνεται με την κατ' άρθρο 87 αξιολογούμενη ρύθμιση του παρόντος, περί ανάθεσης στους συμβολαιογράφους της αρμοδιότητας δημοσίευσης των διαθηκών, καθώς και της μεταφοράς στους δικαστικούς επιμελητές της αρμοδιότητας σφράγισης πραγμάτων, όπως αυτή ορίζεται με το άρθρο 92 του παρόντος, κατά τροποποίηση του άρθρου 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
94	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την αποσφράγιση να διενεργείται από ορισθέντα από το δικαστήριο δικαστικό επιμελητή, μεταφέροντας τη σχετική ύλη από τους συμβολαιογράφους, σε συνέχεια της μεταφοράς στους δικαστικούς επιμελητές της αρμοδιότητας σφράγισης πραγμάτων, όπως αυτή ορίζεται με το άρθρο 92 του παρόντος, κατά τροποποίηση του άρθρου 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Επίσης, αν η αποσφράγιση διατάσσεται για

	να γίνει απογραφή, το δικαστήριο ορίζει δικαστικό επιμελητή και πραγματογνώμονες με την ίδια απόφαση.
95	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 835 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την εξέταση σφραγίδων, στην οποία θα προβαίνει πλέον ο δικαστικός επιμελητής ως ο διενεργών την αποσφράγιση, ενώ, ορίζεται ότι, ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου, με διαταγή του, διατάζει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο, στις περιπτώσεις που οι σφραγίδες που έχουν τεθεί δεν είναι άθικτες.
96	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αφενός προκρίνεται η υπαγωγή της διαταγής απογραφής πραγμάτων στη λειτουργική αρμοδιότητα του Δικαστή, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου, με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας και την ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων, και, αφετέρου, μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στον δικαστικό επιμελητή, ώστε να επιταχυνθεί η διαδικασία αυτή. Παράλληλα μεταφέρεται μια αρμοδιότητα σε έναν κλάδο από τη φύση του κατάλληλο για την επιτυχή διεκπεραίωση της μεταφερόμενης ύλης, η οποία είναι συναφής με τα καθήκοντά του.
97	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 839 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 96 του παρόντος, που τροποποιεί το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση την οποία, αφενός προκρίνεται η υπαγωγή της διαταγής απογραφής πραγμάτων στη λειτουργική αρμοδιότητα του δικαστή, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου, με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας και την ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων, και, αφετέρου, μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στον δικαστικό επιμελητή.
98	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 96 του παρόντος, που τροποποιεί το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση την οποία μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στο δικαστικό επιμελητή.
99	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σχετικά με τις διαφορές που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή, ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 92, 94 και 96 του παρόντος, που τροποποιούν, αντίστοιχα, τα άρθρα 826, 832 και 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση τις οποίες μεταφέρονται οι αρμοδιότητες σφράγισης, αποσφράγισης ή απογραφής στον δικαστικό επιμελητή.
100	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναγκαστικής εκτέλεσης, σε

	συνάφεια με τη μεταφορά της αρμοδιότητας έκδοσης διαταγών πληρωμής στους δικηγόρους.
101	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 913 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η περιπλοκότητα, που παρουσίαζε η διττή διαδοχική αρμοδιότητα για την αναστολή της εκτελεστότητας προσωρινά εκτελεστής απόφασης, δεν εξυπηρετεί οποιαδήποτε εύλογα συμφέροντα των διαδίκων. Το δικαστήριο του ένδικου μέσου είναι αυτονοήτως καταλληλότερο για να κρίνει το σχετικό ζήτημα.
102	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται πως σε κατάσχεση κινητού ή ακινήτου, ορίζεται πιστοποιημένος για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφος ως υπάλληλος, ενώπιον του οποίου διενεργείται ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός και όχι συμβολαιογράφος της περιφέρειας του τόπου όπου θα γίνει η κατάσχεση, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού, σε συνάφεια και με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
103	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους λόγους που μπορούν να προβληθούν με την ανακοπή του άρθρου 933, ώστε να αποφεύγονται παρελκυστικές δικονομικές συμπεριφορές. Ειδικότερα προβλέπεται πως εξαιρούνται λόγοι που μπορούσαν να προβληθούν με την ανακοπή του άρθρου 632. Μάλιστα, αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, αντιρρήσεις που αφορούν στην απαίτηση προβάλλονται παραδεκτώς μόνον εάν δεν μπορούν να προβληθούν με ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής ή με ένδικο μέσο κατά της απόφασης.
104	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 934 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προστίθενται ως προϋποθέσεις του παραδεκτού οι αντιρρήσεις ως προς το κύρος του εκτελεστού τίτλου, η προβολή των οποίων μέσω της ανακοπής προβλέπεται, ούτως ή άλλως, στην παρ. 1 του εν ισχύ άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και αντιρρήσεις ως προς την κατάθεση των εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού για τον αρχικό σχηματισμό του φακέλου του πλειστηριασμού, σε συστηματική θεώρηση με την παρ. 2 του άρθρου 955 και την παρ. 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώνονται με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 111 και 115, αντίστοιχα, του παρόντος.
105	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, κατά τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ορίζεται ρητά πως στην εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις ειδικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένου και του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

106	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τους εξής λόγους και αντίστοιχους στόχους: α) Αίτηση αναστολής υποβαλλόμενη με το ένδικο μέσο ή τις προτάσεις επ' αυτού προκαλεί σοβαρό πρόβλημα, διότι το ένδικο μέσο προσδιορίζεται κατά κανόνα να συζητηθεί πολύ αργότερα από τον επικείμενο πλειστηριασμό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται έλλειμμα δικαστικής προστασίας του αιτούντος την αναστολή. Το πρόβλημα δεν είναι δυνατό να καλυφθεί απλώς με το προβλεπόμενο στο άρθρο 938 παρ. 3 σημείωμα. Έτσι, όταν παρίσταται πράγματι αναγκαία η αναστολή για να αποφευχθεί πλειστηριασμός που διαφαίνεται ότι θα ακυρωθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις τα δικαστήρια προσέφυγαν σε μη δόκιμες κατασκευές (παράθεση όλου του δικογράφου της έφεσης μέσα σε ιδιαίτερο δικόγραφο αίτησης αναστολής και παράθεση όλης της αίτησης αναστολής και στο δικόγραφο της έφεσης). Για να αποφευχθούν τέτοιες συνέπειες, αναγκαία καθίσταται η πρόβλεψη ότι η αίτηση αναστολής ασκείται με αυτοτελές δικόγραφο, που θα εξετασθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο μέσο. β) Ο χρόνος κατάθεσης της αίτησης αναστολής του πλειστηριασμού ορίζεται σε δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό, ώστε να παρέχεται στο δικαστήριο επαρκής χρόνος για τη μελέτη της υπόθεσης και την έκδοση της σχετικής απόφασής του.
107	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση η παρ. 3 του άρθρου 943 αντικαθίσταται, προκειμένου να εναρμονισθεί με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
108	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Όπως και στο άρθρο 946, που προβλέπει αυτεπάγγελτη από το δικαστήριο καταδίκη του οφειλέτη σε ποινές όταν αυτός υποχρεώνεται σε πράξη, που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο, προβλέπεται ομοίως εδώ, επί καταδίκης σε παράλειψη ή ανοχή, η αυτεπάγγελτη απειλή των ποινών. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται η εκ νέου προσφυγή στο δικαστήριο με νέα αίτηση, που έχει ως αποκλειστικό αντικείμενο την απειλή τους, εάν δεν υποβλήθηκε σχετικό αίτημα με την αρχική αγωγή. Τέτοια αίτηση είναι αναγκαία μόνο αν πρόκειται για διαιτητική απόφαση, αφού τα διαιτητικά δικαστήρια στερούνται εξουσίας επιβολής ποινών. Η αυτεπάγγελτη απειλή των ποινών καθιστά και τον οφειλέτη εξ υπαρχής ενήμερο για τις συνέπειες της μη συμμόρφωσής του.
109	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την εξαίρεση βιβλίων από την κατάσχεση, ώστε να γίνει πιο απλή και αποτελεσματική η διαδικασία.

110	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με τις εξής ειδικότερες ρυθμίσεις: α) Η παρ. 2 τροποποιείται προκειμένου να εναρμονισθεί με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. β) Ως προς τις τροποποιήσεις της παρ. 4 σημειώνεται ότι: Ο πλειστηριασμός προσδιορίζεται σε πέντε (5) έως έξι (6) μήνες επί κινητών (παρ. 2 άρθρου 954) και σε επτά (7) έως οκτώ (8) μήνες για τα ακίνητα (παρ. 2 άρθρου 993). Οποιαδήποτε δυνάμενα να διορθωθούν σφάλματα ή ελλείψεις είναι γνωστά από την επίδοση της κατασχετήριας έκθεσης και από τη δημοσίευση του αποσπάσματος, δηλαδή το αργότερο δέκα (10) ημέρες μετά την επίδοση της κατασχετήριας έκθεσης επί κατασχέσεως κινητών και δεκαπέντε (15) ημέρες μετά την επίδοσή της επί ακινήτων (παρ. 4 άρθρου 995), ενώ και η κατάθεση των εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού γίνεται εντός οκτώ (8) ημερών επί κινητών και εντός είκοσι (20) ημερών επί ακινήτων. Η διορθωτική ανακοπή της παρ. 4 του άρθρου 954 μπορεί επομένως να ασκηθεί αμέσως μετά τη διενέργεια των παραπάνω πράξεων. Γι' αυτό τον λόγο η προθεσμία προς κατάθεσή της προσδιορίζεται σε τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό και η προθεσμία προς έκδοση απόφασης σε δέκα (10) ημέρες πριν από αυτόν, προκειμένου να παρέχεται και στο δικαστήριο επαρκής χρόνος προς έκδοση της απόφασής του. Επιπλέον αποσαφηνίζεται ρητώς ο χαρακτήρας της ανακοπής της παρ. 4 του άρθρου 954 ως του μόνου ένδικου βοηθήματος, το οποίο παρέχεται για τη διόρθωση ή συμπλήρωση σφαλμάτων ή ελλείψεων αντιστοίχως, που δεν επιφέρουν ακυρότητα και είναι δυνατό να προβληθούν δια της συγκεκριμένης ανακοπής, όπως έχει κριθεί και από τη νομολογία (υπ' αρ. 1687/2005 απόφαση του Αρείου Πάγου), ώστε να αποκλείεται η προβολή τους μέσω της ανακοπής του άρθρου 933, η οποία εξ ορισμού κατατείνει στην κήρυξη μη δυνάμενων να διορθωθούν ακυροτήτων (π.χ. εκπρόθεσμη διενέργεια των προσβαλλόμενων πράξεων, τόσο ελλιπής περιγραφή κατασχόμενου ώστε να είναι δυνατό να αντικατασταθεί με άλλο εφόσον πρόκειται για κινητό ή να μην είναι δυνατό να προσδιορισθεί η ταυτότητά του εφόσον πρόκειται για ακίνητο). Με αυτό τον τρόπο οριοθετείται σαφώς το αντικείμενο των δύο προαναφερόμενων μορφών ανακοπής ώστε να μειώνονται τόσο ο δικαστικός φόρτος όσο και οι δαπάνες των διαδίκων δια της παράλληλης ή αλληλοδιάδοχης άσκησής τους.
111	Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αποσαφηνίζεται το ισχύον πλαίσιο για τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης και την κατάθεση των συναφών εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, στο πλαίσιο της προδικασίας του πλειστηριασμού. Ειδικότερα, προσαρμόζεται η σχετική ρύθμιση προς την επιλογή του ελεύθερου

	ορισμού του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, σε συνάφεια με τις λοιπές τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης με ηλεκτρονικά μέσα. Παράλληλα, αποσαφηνίζονται οι συνέπειες της μη τήρησης των προβλεπόμενων διατυπώσεων δημοσιότητας, ώστε να αποφεύγεται η ακύρωση του πλειστηριασμού για ελάσσονες παραλείψεις ή πλημμέλειες που δεν θίγουν την ουσιαστική νομιμότητα της διαδικασίας και να ενισχύονται η σταθερότητα και η προβλεψιμότητα της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η ρύθμιση εναρμονίζεται με την ερμηνευτική κατεύθυνση που έχει δοθεί με την υπ' αρ. 3/2007 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου και αποβλέπει στην αποτροπή ακυρώσεων που θα μπορούσαν να διαταράξουν την ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του θεσμού του πλειστηριασμού, προστατεύοντας παράλληλα τα συναφή συμφέροντα των υπερθεματιστών και των δανειστών.
112	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί τις παρ. 1 και 7 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπεται η διαδικασία πλειστηριασμού κατασχεμένων πραγμάτων με ηλεκτρονικά μέσα να γίνεται από πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, προς εναρμόνιση με τη δικαιοπολιτική επιλογή, επιτασσύμενη και από την τεχνολογική πρόοδο, οι πλειστηριασμοί να μπορούν να γίνουν από πιστοποιημένο συμβολαιογράφο ανεξαρτήτως της τοπικής του περιφέρειας.
113	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την έλλειψη πλειοδοτών και τη διενέργεια νέου πλειστηριασμού. Πιο συγκεκριμένα, η κατά την παρ. 1 αίτηση του επισπεύδοντα για την κατακύρωση σε εκείνον του πλειστηριαζόμενου στην τιμή της πρώτης προσφοράς, παρότι δεν αποτελεί πλειοδοσία, καθίσταται ανέκκλητη και, εφόσον την υποβάλει, δεν είναι επιτρεπτή η υπαναχώρησή του από αυτήν προς διαφύλαξη της αξιοπιστίας και του κύρους του δημόσιου πλειστηριασμού, που επιβάλλει σοβαρότητα των δηλώσεων και αιτήσεων, οι οποίες υποβάλλονται από τους ενδιαφερόμενους να αποκτήσουν το πλειστηριαζόμενο. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού υποχρεούται να συντάξει απευθείας έκθεση κατακύρωσης του πλειστηριαζόμενου στον επισπεύδοντα βάσει της δηλώσεώς του, εάν δεν εμφανισθούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, χωρίς να καταλείπεται περιθώριο επαναληπτικών πλειστηριασμών με επιτυγχανόμενη μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς. Η μη συμμόρφωση του επισπεύδοντος στις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η αίτησή του κατά το άρθρο 970, έχει ως συνέπεια τη διενέργεια αναπλειστηριασμού και την επέλευση σε βάρος του των δυσμενών συνεπειών, που προβλέπονται και σε βάρος του ασυνεπούς υπερθεματιστή κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και την παρ. 6 του άρθρου 965. Με προσθήκη εδαφίου στην παρ. 2B καθορίζεται, επίσης, ο τρόπος επίσπευσης των τυχόν επαναληπτικών (νέων) πλειστηριασμών, ζήτημα

	που προκάλεσε διχογνωμία στη νομολογία των δικαστηρίων. Οι νέοι πλειστηριασμοί δεν είναι δυνατόν να επισπευσθούν αυτεπαγγέλτως από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ενόψει της θεμελιώδους δικονομικής αρχής της ελεύθερης διαθέσεως, η οποία διέπει και τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως, ούτε χωρίς την τήρηση οριζόμενης διαφανούς τυπικής διαδικασίας. Ενόψει και της γενικής διατύπωσης του άρθρου 973, όπως τροποποιείται με το άρθρο 114 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, οι νέοι πλειστηριασμοί επισπεύδονται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό, το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως ενόψει των μικρότερων προθεσμιών, που τάσσονται στο παρόν άρθρο, για τον ορισμό τους.
114	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 973 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθιερώνεται υποχρέωση του εκάστοτε επισπεύδοντος, προς επίδοση της πράξης του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, που συντάσσεται για την επίσπευση νέου πλειστηριασμού, ο οποίος δεν πραγματοποιήθηκε, προς τον έχοντα προς τούτο έννομο συμφέρον καθ' ου η εκτέλεση. Αυτή αποσκοπεί στην εύλογη ενημέρωση του καθ' ου για τον νέο επισπευδόμενο πλειστηριασμό, η οποία δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι υποκαθίσταται πλήρως από τη σχετική γνωστοποίηση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), ενόψει και του μεγάλου διαστήματος που ενδέχεται να μεσολαβήσει από τον ματαιωθέντα πλειστηριασμό μέχρι τη νέα δήλωση.
115	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να καταργηθεί η υποχρέωση του δικαστικού επιμελητή να βεβαιώνει την αδυναμία ορισμού τόπου εκτέλεσης του πλειστηριασμού για ακίνητα, δεδομένου ότι οι πλειστηριασμοί διενεργούνται πλέον αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα. Η εν λόγω υποχρέωση, η οποία είχε καταστεί χωρίς πρακτικό αντικείμενο μετά την καθιέρωση του συστήματος ηλεκτρονικών πλειστηριασμών (ν. 4512/2018), αφαιρείται για λόγους απλούστευσης και εξορθολογισμού της διαδικασίας. Παράλληλα, αποσαφηνίζονται οι κρίσιμες διατυπώσεις και προθεσμίες που αφορούν στη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης και την ανάρτηση των σχετικών στοιχείων στο ηλεκτρονικό σύστημα, με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, τη διαφάνεια και τη σταθερότητα της διαδικασίας του πλειστηριασμού.
116	Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επικαιροποιείται και συμπληρώνεται το ισχύον πλαίσιο για τη διενέργεια πλειστηριασμού ακινήτων με ηλεκτρονικά μέσα. Καταρχάς, διασαφηνίζεται ότι η διαδικασία του πλειστηριασμού διενεργείται από πιστοποιημένο συμβολαιογράφο, ο οποίος ενεργεί ως υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, σε εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικών πλειστηριασμών που θεσπίστηκε με τον ν. 4512/2018.

	Επιπλέον, προστίθεται νέα παρ. 6, με την οποία καθιερώνεται διαδικασία πώλησης του ακινήτου κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, με τίμημα κατώτατο ποσοστό επί της αρχικής τιμής πρώτης προσφοράς και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση της ευελιξίας της διαδικασίας, την ταχύτερη ικανοποίηση των δανειστών και την αποτροπή περιττών επιβαρύνσεων από την επανάληψη ματαιωθέντων πλειστηριασμών, διασφαλίζοντας παράλληλα τα δικαιώματα του οφειλέτη και των λοιπών εμπλεκόμενων μερών.
117	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 1001 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τον πλειστηριασμό περισσότερων ακινήτων, και προβλέπεται, πλέον, η δυνατότητα διενέργειας του πλειστηριασμού ανεξαρτήτως του αν τα ακίνητα βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί συνέπεια της κατάργησης της προϋπόθεσης διενέργειας του πλειστηριασμού από τον κατά τόπον αρμόδιο συμβολαιογράφο.
118	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση παρέχεται στον δικαστικό επιμελητή, στον οποίο έχει δοθεί εντολή εκτέλεσης, η δυνατότητα με την επίδειξη αντιγράφου της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης και με τη σχετική εντολή προς εκτέλεση κατά το άρθρο 927 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες υπηρεσίες αντίγραφα των προ της κατασχέσης μισθωτηρίων, καθώς και τον φάκελο του ακινήτου σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
119	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), καθότι πλέον η δημοσίευση διαθήκης θα πραγματοποιείται πλέον από συμβολαιογράφο. Παράλληλα συστήνεται Μητρώο Διαθηκών, γεγονός που συνεπάγεται μεταφορά ύλης από τα δικαστήρια, συμβάλλοντας τόσο στην αποσυμφόρρησή τους από υποθέσεις όσο και στη διευκόλυνση της ζωής των πολιτών.
120	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα περί της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης από προξενική αρχή. Ειδικότερα, προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να τη δημοσιεύσει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1769, συντάσσοντας πρακτικό όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη, που υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής και τον γραμματέα και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο (2) μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει. Το πρακτικό υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, τον γραμματέα και τους μάρτυρες. Το πρωτότυπο των διαθηκών με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1769, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάσσονται στα αρχεία του προξενείου.
121	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1778 του Αστικού Κώδικα και προβλέπεται η αρμοδιότητα των προξενικών αρχών

	για την τήρηση του βιβλίου των διαθηκών που δημοσιεύονται, το οποίο δύναται να τηρείται και σε ηλεκτρονική μορφή.
122	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 10 του ν.δ. 3082/1954 (Α' 257), περί των δημοσιεύσεων διαθηκών από τους συμβολαιογράφους, ώστε να εξασφαλίζονται η τήρηση και η καταχώρηση διαθηκών στο πλαίσιο της ανάθεσης στους συμβολαιογράφους της αρμοδιότητας και της δημιουργίας του Μητρώου Διαθηκών που θα τηρείται από τους συμβολαιογράφους.
123	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται μεταβατικές διατάξεις προς εξασφάλιση της εύρυθμης εφαρμογής του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου.
124	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται καταργούμενες διατάξεις.
125	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ως σκοπός του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου ορίζεται η μείωση του χρόνου που μεσολαβεί ως την εκδίκαση των ανακοπών σε πρώτο βαθμό και η ενίσχυση των δικαιωμάτων των πολιτών που συμμετέχουν ως διάδικοι στις διαδικασίες εκδίκασής τους.
126	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται ως αντικείμενο του Μέρους Β', α) η εισαγωγή υποχρεωτικής διαδικασίας επαναπροσδιορισμού των εκκρεμών ανακοπών κατά αναγκαστικής εκτέλεσης των οποίων η εκδίκαση έχει προσδιοριστεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2026, β) η απλούστευση της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων αυτών, γ) η σύντμηση των προθεσμιών και η αξιοποίηση τεχνολογικών μέσων για την επίτευξη του σκοπού του παρόντος Μέρους.
127	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η επίσπευση της εκδίκασης των ανακοπών που εκκρεμούν ενώπιον των πρωτοβάθμιων πολιτικών δικαστηρίων και των οποίων η συζήτηση έχει ορισθεί, είτε εξ αρχής είτε κατόπιν αναβολής ή ματαίωσης, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου. Για την εισαγωγή των ως άνω εκκρεμών υποθέσεων προς συζήτηση, τίθεται ως προϋπόθεση του παραδεκτού και επί ποινή απαραδέκτου, η υποβολή αίτησης επαναπροσδιορισμού εκ μέρους του ανακόπτοντος διαδίκου. Η ρύθμιση αυτή ερείδεται επί της δικονομικής αρχής της διάθεσης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 106 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κατά την οποία οι διάδικοι έχουν την πρωτοβουλία τόσο για την έναρξη, όσο και για την εξέλιξη και την ολοκλήρωση της δίκης, καθώς και την εξουσία καθορισμού του αντικειμένου αυτής. Η εν λόγω αίτηση επαναπροσδιορισμού επέχει θέση κλήτευσης του καθ' ου η ανακοπή, κατά τρόπο αντίστοιχο προς τη ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σύμφωνα με την οποία παρέχεται στον διάδικο η δυνατότητα να ζητήσει τον ορισμό συντομότερης δικασίμου από εκείνη που προσδιορίστηκε κατά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.
128	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθιερώνεται η υποχρέωση υποβολής της αίτησης επαναπροσδιορισμού αποκλειστικά μέσω ειδικής ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία πρόκειται να δημιουργηθεί και να τεθεί σε λειτουργία. Παράλληλα, καθορίζονται τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η αίτηση. Σημειώνεται δε πως η δυνατότητα ηλεκτρονικής

	κατάθεσης δικογράφων, προβλέπεται ήδη από τα άρθρα 119 και 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Είναι σύνηθες, στις περιπτώσεις ανακοπών των οποίων η συζήτηση έχει οριστεί μετά την ημερομηνία διενέργειας του πλειστηριασμού, να κατατίθεται από τον διάδικο αίτηση προτίμησης. Κατόπιν αυτής, η υπόθεση εκδικάζεται νωρίτερα, λόγω της επείγουσας φύσης αυτής. Ωστόσο, η πρώτη ημερομηνία συζήτησης παραμένει εγγεγραμμένη στα πινάκια και δεν αφαιρείται από αυτά, παρά το ότι η ανακοπή εκδικάστηκε. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα πινάκια να φαίνονται πλήρη με εγγεγραμμένες ανακοπές, οι οποίες, κατόπιν αίτησης προτίμησης, έχουν ήδη εκδικαστεί, γεγονός που οδηγεί σε σημαντική καθυστέρηση στον ορισμό δικασίμου για τις νέες ανακοπές που κατατίθενται. Μέσω της υποχρεωτικής για τους ανακόπτοντες υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης, επιτυγχάνεται ήδη από το πρώτο στάδιο μια εκκαθάριση των υπερφορτωμένων πινακίων. Αναμένεται, συνεπώς, ότι ένας σημαντικός αριθμός εκκρεμών υποθέσεων δεν θα επαναπροσδιοριστεί, καθώς έχει ήδη προηγηθεί η εκδίκασή τους. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η επιτάχυνση της διαδικασίας εκδίκασης, καθώς και η ταχύτερη έκδοση αποφάσεων για τις λοιπές υποθέσεις.
129	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η ηλεκτρονική διαβίβαση της αίτησης επαναπροσδιορισμού στη γραμματεία του δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η ανακοπή. Κατόπιν, ο αρμόδιος γραμματέας συντάσσει πράξη κατάθεσης, η οποία στη συνέχεια αναρτάται στην οικεία ηλεκτρονική πλατφόρμα. Η αξιοποίηση των διαθέσιμων σύγχρονων τεχνολογικών μέσων αξιολογείται ότι θα συμβάλλει ουσιαδώς στην επιτάχυνση απονομής Δικαιοσύνης. Η χρήση αυτών των εργαλείων κρίνεται πλέον αναγκαία και επιτακτική, καθώς ανταποκρίνεται στην ανάγκη για άμεση και αποτελεσματική εξυπηρέτηση των διαδίκων.
130	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, προβλέπεται η διαδικασία επίδοσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης της ανακοπής. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η αίτηση, συνοδευόμενη από την πράξη κατάθεσης, διαβιβάζεται ηλεκτρονικά μέσω της οικείας πλατφόρμας της παρ. 1 του άρθρου 128 του σχεδίου νόμου, κοινοποιείται προς τον ανακόπτοντα και τους λοιπούς διαδίκους της παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Προσδιορίζεται η διαδικασία εγγραφής των διαδίκων στην πλατφόρμα. Ειδικά δε για τα τραπεζικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα, τις εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων, το δημόσιο και τα ν.π.δ.δ., οι κοινοποιήσεις ορίζεται ότι ενεργούνται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα. Εξάλλου, διατηρείται η δυνατότητα επίδοσης σύμφωνα με τα άρθρα 122 έως 143 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ιδίως σε περιπτώσεις που δεν δηλώθηκε ηλεκτρονική διεύθυνση ή Αριθμός Φορολογικού Μητρώου, οπότε η επίδοση με υλικά μέσα είναι υποχρεωτική. Η επίδοση μέσω της πλατφόρμας τεκμαίρεται ότι έχει ολοκληρωθεί εντός δέκα (10) εργασίμων ημερών, εκτός αν αποδειχθεί λόγος ανωτέρας βίας. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, ακόμη, καθορίζεται σαφής και δεσμευτική προθεσμία για την

	επίδοση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, με σκοπό αφενός τη διασφάλιση της ενεργητικής παρακολούθησης της υπόθεσης από τον αιτούντα και αφετέρου την αποφυγή τεχνητής εκκρεμοδικίας. Ταυτόχρονα, η ρύθμιση διευκολύνει την επιτάχυνση της διαδικασίας και ενισχύει τη βεβαιότητα για όλους τους διαδίκους. Συγκεκριμένα, ορίζεται η υποχρέωση επίδοσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της. Η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας έχει ως συνέπεια η αίτηση να θεωρείται ως μηδέποτε ασκηθείσα. Εξάιρεση προβλέπεται μόνο στην περίπτωση επίδοσης σε πρόσωπο που βρίσκεται στην αλλοδαπή, οπότε ισχύουν οι προθεσμίες που καθορίζονται σε ειδικότερες ρυθμίσεις του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου.
131	Με την αξιολογούμενη διάταξη ρυθμίζεται η δικονομική τύχη των ανακοπών για τις οποίες δεν θα υποβληθεί αίτηση επαναπροσδιορισμού. Αυτές θεωρούνται πλέον ως μηδέποτε ασκηθείσες, ενώ οι προσωρινές διαταγές ή αναστολές εκτέλεσης που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο ανακοπής, για την οποία δεν υποβλήθηκε εμπρόθεσμα αίτηση επαναπροσδιορισμού, παύουν αυτοδικαίως να ισχύουν. Με την αίτηση επαναπροσδιορισμού παρέχεται η δυνατότητα στον ανακόπτοντα, εφόσον πράγματι το επιθυμεί, να συζητήσει την υπόθεση και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα από την κατάθεσή της. Επομένως, οι υποθέσεις εκείνες, που για διάφορους λόγους δεν έχουν ενδιαφέρον πλέον για τους αιτούντες, παύουν να καταγράφονται ως εκκρεμείς και λογίζονται αυτοδικαίως αποσυρθείσες. Με αυτόν τον τρόπο χορηγείται η δυνατότητα στα πρωτοδικεία για ορθό προγραμματισμό του προσδιορισμού, της εκδίκασης και της περαίωσης των ανακοπών των πραγματικά ενδιαφερομένων. Η ισχύουσα πρακτική, σύμφωνα με την οποία οι ματαιούμενες υποθέσεις εξακολουθούν ως εκκρεμείς, λόγω της δυνατότητας επαναφοράς τους με κλήση του διαδίκου, οδηγεί σε «τεχνητή» υπερφόρτωση των πινακίων και κατά συνέπεια σε αδικαιολόγητη επιβάρυνση του δικαστικού συστήματος. Η νέα ρύθμιση επιχειρεί να επιλύσει το πρόβλημα αυτό, εξαλείφοντας εξαρχής από τα πινακία τις αδρανείς υποθέσεις, οι οποίες, παρότι εγγράφονται και καταλαμβάνουν ημερομηνίες δικασίμων, καταλήγουν εν τέλει σε οριστική ματαίωση. Η προτεινόμενη νομοθετική παρέμβαση εδράζεται στην αρχή της διαθέσεως, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στον διάδικο η πρωτοβουλία για τη συνέχιση ή μη της δίκης, και συγχρόνως υπηρετεί την αρχή της αυτεπάγγελτης ενέργειας των κρατικών δικαιοδοτικών οργάνων, διασφαλίζοντας την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της δικαιοσύνης. Με τον τρόπο αυτό, προάγεται η αποδοτικότητα της πολιτικής δίκης, ενισχύεται η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης και εξυπηρετείται η συνταγματική αρχή της παροχής δικαστικής προστασίας εντός εύλογου χρόνου.
132	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται πως η διαδικασία εκδίκασης των ανακοπών είναι κατ' αρχάς έγγραφη και εξελίσσεται με βάση τα

	δικόγραφα των προτάσεων και τους έγγραφους ισχυρισμούς των διαδίκων. Η έγγραφη διεξαγωγή της δίκης δεν συνεπάγεται περιορισμό ή απομείωση των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων, καθώς αυτοί διατηρούν πλήρως τη δυνατότητα προβολής ισχυρισμών και ενστάσεων, καθώς και την προσκόμιση και επίκληση των αναγκαίων αποδεικτικών μέσων στο πλαίσιο των προτάσεων. Η ρύθμιση είναι πλήρως εναρμονισμένη με τις συνταγματικές αρχές της δημοσιότητας των δικαστικών διαδικασιών (παρ. 2 του άρθρου 93 του Συντάγματος), της ισότητας ενώπιον του νόμου (άρθρο 4 Συντάγματος), καθώς και με το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και ακρόασης (άρθρο 20 Συντάγματος). Διασφαλίζεται, δηλαδή, ότι η έγγραφη διαδικασία δεν λειτουργεί σε βάρος της δικονομικής ισοτιμίας ή της αποτελεσματικής πρόσβασης στη Δικαιοσύνη. Στην παρ. 3 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ρητά ότι οι ενστάσεις, επί ποινή απαραδέκτου, πρέπει να προτείνονται αποκλειστικά με τις προτάσεις και όχι κατά την (τυπική) συζήτηση στο ακροατήριο. Με τον τρόπο αυτό καθιερώνεται το συγκεντρωτικό σύστημα, με το οποίο ο νομοθέτης προβλέπει στη διευκόλυνση του δικαστή ως προς την εκτίμηση των ισχυρισμών και στην επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης. Και αυτό διότι, όσο πιο γρήγορα έχει ο δικαστής μπροστά του όλους τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα των διαδίκων, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσει να εκδώσει απόφαση.
133	Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά στις παρεμβάσεις (κύρια και πρόσθετη), στην προσεπίκληση και στην ανακοίνωση της δίκης, δηλαδή στις διαδικαστικές πράξεις που επιτρέπουν σε τρίτα πρόσωπα να συμμετάσχουν ή να ενημερωθούν για μια εκκρεμή δίκη. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι οι διαδικαστικές πράξεις κάθε είδους παρέμβασης ασκούνται με τις προτάσεις εντός της προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 132 του σχεδίου νόμου. Η προσεπίκληση και η ανακοίνωση της δίκης ασκούνται κατά το άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δηλαδή με δικόγραφο που κατατίθεται και επιδίδεται σε όλους τους διαδίκους, μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Ο σκοπός της ρύθμισης είναι να οργανωθεί χρονικά και τυπικά η παρέμβαση τρίτων στη δίκη, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκέντρωση της ύλης της δίκης σε πρώιμο στάδιο και να αποφεύγονται καθυστερήσεις κατά την εκδίκασή της.
134	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση θεσπίζεται για πρώτη φορά ρητή προθεσμία τριάντα (30) ημερών για την άσκηση πρόσθετων λόγων ανακοπής στις διαδικασίες επαναπροσδιορισμού, με σκοπό την επιτάχυνση και τον εξορθολογισμό της δίκης. Η απουσία τέτοιας προθεσμίας στο προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου και λειτουργούσε εις βάρος της ταχείας εκκαθάρισης των εκκρεμοτήτων. Η προτεινόμενη προθεσμία είναι επαρκής και εύλογη,

	διασφαλίζοντας την πρακτική δυνατότητα άσκησης πρόσθετων λόγων, χωρίς να θίγεται ο πυρήνας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των διαδίκων, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Συντάγματος και την αρχή της αναλογικότητας.
135	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται η έγγραφη διαδικασία για την εκδίκαση των ανακοπών. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι, εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, με πράξη του διευθύνοντος το Πρωτοδικείο, ορίζεται ο δικαστής που θα δικάσει την υπόθεση, σύμφωνα με τον οικείο κανονισμό του δικαστηρίου. Ταυτοχρόνως, καθορίζονται η ημερομηνία και η ώρα συζήτησης στο ακροατήριο, εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της ανωτέρω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Κατά την ορισμένη δικάσιμο, η υπόθεση συζητείται χωρίς να εξετάζονται μάρτυρες και χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, ενώ δεν επιτρέπεται αναβολή. Η οριστική απόφαση εκδίδεται το αργότερο εντός δύο (2) μηνών από την ημέρα της τυπικής συζήτησης. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, κάμπτεται η υποχρεωτική προφορικότητα και προβλέπεται η κατ' εξαίρεση διαδικασία της εμμάρτυρης απόδειξης. Συγκεκριμένα, η διαδικασία εκδίκασης των ανακοπών είναι πλέον έγγραφη και κατ' εξαίρεση μόνο προφορική, ενώ η συζήτηση στο ακροατήριο είναι τυπικού χαρακτήρα, χωρίς να είναι αναγκαία η παρουσία και η συμμετοχή των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Εξάλλου, αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας, ο δικαστής κρίνει απολύτως αναγκαία την εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο ή την παροχή διευκρινίσεων από τους διαδίκους, μπορεί με διάταξή του να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης. Η ακροαματική διαδικασία, επομένως, θα γίνεται μόνο εάν ο δικαστής κρίνει ότι είναι απαραίτητο για να σχηματίσει δικανική πεποίθηση. Η ρύθμιση αυτή συμβάλλει ασφαλώς στην ικανοποίηση της αρχής της οικονομίας της δίκης, μέσω του περιορισμού των παραδοσιακών ακροαματικών στοιχείων και της ενίσχυσης της έγγραφης διαδικασίας.
136	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθορίζονται οι λεπτομέρειες που διέπουν την επικοινωνία του δικαστηρίου με τους διαδίκους. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η επικοινωνία αυτή πραγματοποιείται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενώ το σχετικό περιεχόμενο εντάσσεται στη δικογραφία με επιμέλεια του αρμόδιου γραμματέα. Επιπλέον, ορίζεται ότι, σε περίπτωση που η δικογραφία τηρείται ηλεκτρονικά, το σχετικό υλικό αναρτάται στον ηλεκτρονικό φάκελο της υπόθεσης, καθιστώντας το προσβάσιμο στους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Η εν λόγω διάταξη εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο αξιοποίησης των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων στην απονομή της δικαιοσύνης, διασφαλίζοντας συγχρόνως τη διαφάνεια της διαδικασίας και τα κατοχυρωμένα δικονομικά δικαιώματα των διαδίκων.
137	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται πως η οριστική απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου πρέπει να εκδοθεί το αργότερο μέσα σε δύο (2)

	μήνες από την ημερομηνία της τυπικής συζήτησης της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Η έκδοση της απόφασης βασίζεται αποκλειστικά στα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, ήτοι στα έγγραφα που έχουν υποβληθεί από τους διαδίκους, χωρίς περαιτέρω ακροαματική διαδικασία ή προφορική ανάπτυξη ισχυρισμών. Τέλος, προσδιορίζεται ότι η απόφαση αυτή μπορεί, με την επιμέλεια του αρμόδιου γραμματέα του οικείου δικαστηρίου, να αναρτηθεί και στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ).
138	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις για την εφαρμογή του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου.
139	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθεται τελική διάταξη.
140	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκεται η αποφόρτιση των δικαστικών λειτουργιών του Συμβουλίου της Επικρατείας από διοικητικά, οργανωτικά και γραμματειακά καθήκοντα που δεν συνδέονται άμεσα με την απονομή της δικαιοσύνης, μέσω της ενίσχυσης του ρόλου των δικαστικών υπαλλήλων και της αναγνώρισης της συνεισφοράς τους. Το Συμβούλιο της Επικρατείας ανταποκρίνεται με συνέπεια στον ρόλο του ως Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, χάρη στη λειτουργία πολυάριθμων Επιτροπών (όπως, ιδίως, η Επιτροπή Σχεδιασμού και Οργάνωσης, η Επιτροπή Νομολογίας και Έρευνας, η Επιτροπή GDPR), η στελέχωση των οποίων γίνεται σήμερα κυρίως από δικαστικούς λειτουργούς που επιφορτίζονται με πρόσθετα καθήκοντα, παράλληλα με το δικαιοδοτικό τους έργο. Η ρύθμιση στοχεύει ώστε η στελέχωση αυτών των επιτροπών να γίνεται κατά κύριο λόγο από δικαστικούς υπαλλήλους, προκειμένου οι δικαστές να επικεντρώνονται στην απονομή δικαιοσύνης. Περαιτέρω, οι δικαστικοί υπάλληλοι του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ήδη ιδιαίτερα επιβαρυνόμενοι, καθώς πέραν των βασικών καθηκόντων τους, χωρίς καθορισμένο ωράριο, υποστηρίζουν τις συνεδριάσεις και διασκέψεις των Ειδικών Δικαστηρίων της παρ. 2 του άρθρου 88 και του άρθρου 99 του Συντάγματος, καθώς και σειράς Πειθαρχικών και Υπηρεσιακών Συμβουλίων (όπως, ιδίως, το Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο, το Πειθαρχικό Συμβούλιο Καθηγητών ΑΕΙ, το Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Επιθεώρησης Δικαστικών Λειτουργιών), τα οποία συνεδριάζουν κυρίως απογευματινές ώρες. Για την αναγνώριση αυτής της πρόσθετης και ουσιαστικής συνεισφοράς, η ρύθμιση προβλέπει την καταβολή αποζημίωσης στους δικαστικούς υπαλλήλους και επιμελητές του Συμβουλίου της Επικρατείας που υπερβαίνουν το ωράριό τους παρέχοντας γραμματειακή υποστήριξη στα παραπάνω όργανα ή συμμετέχουν στις επιτροπές του Δικαστηρίου. Με τον τρόπο αυτό, αφενός ενισχύεται η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφετέρου αναγνωρίζεται η καταλυτική συμβολή των υπαλλήλων στη διατήρηση της θεσμικής και λειτουργικής συνοχής του.
141	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση συστήνονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας πενήντα (50) θέσεις δικαστικών υπαλλήλων, που

κατανέμονται σε συγκεκριμένους κλάδους και ειδικότητες. Η πλήρωση των θέσεων δικαστικών υπαλλήλων γίνεται, σύμφωνα με τον ετήσιο προγραμματισμό προσλήψεων του άρθρου 51 του ν. 4622/2019 (Α' 133), κατά παρέκκλιση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 4798/2021, Α' 68) και κάθε άλλης διάταξης, με διαγωνισμό που διενεργείται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ο οποίος περιλαμβάνει γραπτή και προφορική δοκιμασία. Σε περίπτωση μη κάλυψης των θέσεων, ο διαγωνισμός δύναται να επαναληφθεί ακόμη μία φορά. Οι επιτυχόντες στον διαγωνισμό αυτό δικαστικοί υπάλληλοι παρακολουθούν θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση στο Συμβούλιο της Επικρατείας διάρκειας δύο (2) μηνών και δεν δύνανται να μεταταγούν ή να αποσπαστούν πριν από την πάροδο επταετίας από τον διορισμό τους.

Η εξαιρετική αυτή ρύθμιση κρίνεται αναγκαία, εξαιτίας της εκτεταμένης υποστελέχωσης του Συμβουλίου της Επικρατείας σε δικαστικούς υπαλλήλους. Στην Ελλάδα, στα διοικητικά δικαστήρια, σε κάθε δικαστή αντιστοιχεί λιγότερο από ένας (1) υπάλληλος, σε αντίθεση με τα δικαστήρια των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες η εικόνα είναι όχι απλώς καλύτερη, αλλά πλήρως ανεστραμμένη. Όπως ενδεικτικώς: Το ολλανδικό Συμβούλιο της Επικρατείας λειτουργεί με έντεκα (11) δικαστές και ένα υποστηρικτικό προσωπικό εξακοσίων τριάντα (630) ατόμων, εκ των οποίων οι τριακόσιοι (300) είναι νομικοί. Το ιταλικό Συμβούλιο της Επικρατείας αποτελείται από εκατόν είκοσι (120) μέλη, τα οποία υποστηρίζονται σχεδόν χίλιους (1.000) εξειδικευμένους υπαλλήλους. Στο γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας, η Γενική Γραμματεία αριθμεί περίπου τριακόσιους (300) υπαλλήλους και είναι υπεύθυνη για όλα τα διοικητικά θέματα. Το πολωνικό αντίστοιχο δικαστήριο απασχολεί εκατόν δεκαπέντε (115) δικαστές και τετρακόσιους πενήντα (450) υπαλλήλους. Εξάλλου, και από την πρόσφατη Έκθεση Αξιολόγησης των Ευρωπαϊκών Δικαστικών Συστημάτων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Αποδοτικότητα της Δικαιοσύνης (CEPEJ, 2024) προκύπτει για την Ελλάδα εξαιρετικά χαμηλή αναλογία δικαστικών υπαλλήλων προς δικαστές. Ειδικά, μάλιστα, ως προς το Συμβούλιο της Επικρατείας η αναλογία υπαλλήλων ανά δικαστή ανέρχεται μόλις σε μηδέν κόμμα τετρακόσια εβδομηντα εννέα (0,479), ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη.

Είναι αυτονόητο ότι η ανωτέρω σοβαρή υποστελέχωση σε δικαστικούς υπαλλήλους αποτελεί πρωταρχική αιτία των καθυστερήσεων που παρατηρούνται ως προς τον χρόνο απονομής της δικαιοσύνης στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας να προσεγγίσει, ως προς τη στελέχωσή του σε δικαστικούς υπαλλήλους, τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, προκειμένου οι δικαστές του να μπορέσουν, απερίσπαστοι, να επικεντρωθούν στο δικαιοδοτικό τους έργο και όχι να επιβαρύνονται με παράλληλα καθήκοντα διοικητικής φύσεως, εξαιτίας ελλειπών γραμματειακής υποστήριξης. Με τον τρόπο αυτό, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στον ρόλο του και

	να επιτελέσει τον συνταγματικό σκοπό του, ήτοι την ποιοτική και αποτελεσματική απονομή Δικαιοσύνης εντός ευλόγου- σύμφωνα και με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο- χρόνου.
142	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα σε προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας από άλλους φορείς του Δημοσίου να μεταταχθεί, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, σε κενές οργανικές θέσεις των κλάδων του τομέα του Συμβουλίου της Επικρατείας με την ίδια σχέση εργασίας. Η σοβαρή υποστελέχωση και η μη κάλυψη όλων των οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε συνδυασμό με τις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις και ανάγκες που προκύπτουν για την εύρυθμη λειτουργία του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου της χώρας και την αποτελεσματική εκπλήρωση του σκοπού του, ήτοι της απονομής δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη μετάταξης των υπαλλήλων που έχουν ήδη αποσπασθεί ή διατεθεί από άλλους φορείς του δημοσίου τομέα, ακριβώς προς κάλυψη επιτακτικών και επείγουσών αναγκών του Δικαστηρίου.
143	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης της Επιτροπής Εποπτείας Δικαστικών Στατιστικών του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης και από επίτιμους δικαστικούς λειτουργούς, κατόπιν σχετικής απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται η δυνατότητα απαλλαγής των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών από το ως άνω πρόσθετο καθήκον, χάριν και της επιτάχυνσης της απονομής της Δικαιοσύνης. Πέραν τούτου, ήδη ορισθέντες δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα το επιτυχημένο έργο τους και μετά την αφυπηρέτησή τους, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζεται η συνέχιση της εύρυθμης λειτουργίας της Επιτροπής. Προβλέπεται, τέλος, ότι το μέλος της Επιτροπής Εποπτείας που προέρχεται από τη Γενική Επιτροπεία των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, μπορεί να είναι και Επίτροπος, ενώ, όπως είναι αυτονόητο, προκειμένου να διασφαλισθεί η εύρυθμη συνέχιση λειτουργίας της Επιτροπής Εποπτείας ήδη ορισθέντα μέλη με θέση αντεπιτρόπου μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα το έργο τους και μετά την εκλογή τους σε θέση Επιτρόπου.
144	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4578/2018 (Α' 218) και προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης της Ομάδας Διοίκησης Έργου (κεντρική ομάδα, επιμέρους ομάδες και υποομάδες εργασίας) του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.) και από επίτιμους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Η αξιολογούμενη ρύθμιση αποσκοπεί στη δυνατότητα απαλλαγής των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών από τα ως άνω πρόσθετα καθήκοντα, προς όφελος της επιτάχυνσης της απονομής της δικαιοσύνης. Πέραν τούτου, ήδη ορισθέντες δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να συνεχίσουν

	απρόσκοπτα το επιτυχημένο έργο τους και μετά την αφυπηρέτησή τους, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζεται η συνέχιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των ομάδων εργασίας.
145	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 5108/2024 (Α' 65) με στόχο την παράταση της θητείας των συμβουλίων διοίκησης των πολιτικών πρωτοδικείων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πειραιά, λόγω των αναγκών του δικαστικού χάρτη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης. Περαιτέρω, επεκτείνεται η παράταση της παρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 5130/2024 (Α' 127), με στόχο να εξασφαλιστεί η ομαλή ολοκλήρωση των έργων μετεγκατάστασης ή ανακατασκευής.
146	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αυξάνονται κατά πέντε (5) οι οργανικές θέσεις των Αρεοπαγιτών. Η αύξηση αυτή καθίσταται αναγκαία λόγω του αυξημένου όγκου των υποθέσεων που εισάγονται προς εκδίκαση ενώπιον του Αρείου Πάγου, ο οποίος έχει ενταθεί ιδίως κατά τα τελευταία έτη, και προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης. Η ενίσχυση του αριθμού των υπηρετούντων Αρεοπαγιτών συμβάλλει στην επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης και στην αποτελεσματικότερη διαχείριση του αυξημένου φόρτου εργασίας, προς όφελος τόσο της ασφάλειας δικαίου όσο και της εμπιστοσύνης των πολιτών στον θεσμό της δικαιοσύνης.
147	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η περ. β) της παρ. 5 του άρθρου 19 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), η οποία αφορά στη χρέωση υποθέσεων και στην ισόρροπη κατανομή τους, με βάση τη σοβαρότητα και τη δυσχέρειά τους. Συγκεκριμένα, αναφορικά με τη διαδικασία χρέωσης των υποθέσεων, τίθεται ανώτατος αριθμός δικογραφιών που ανατίθενται σε κάθε δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό, διασφαλίζοντας ότι δεν θα υπερβαίνεται το είκοσι τοις εκατό (20%) του προβλεπόμενου στους οικείους κανονισμούς ορίου. Για τους δικαστές της πολιτικής δικαιοσύνης, τίθενται τα εξής αριθμητικά όρια ως προς τις δικογραφίες που μπορούν να χρεωθούν: εκατόν πενήντα (150) δικογραφίες σε υποθέσεις Πρωτοδικείου ανά δικαστικό έτος στον πρώτο βαθμό και εβδομήντα (70) σε υποθέσεις Εφετείου. Περαιτέρω, προβλέπεται στην αξιολογούμενη ρύθμιση ότι ο πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης ή ο διευθύνων το δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα ανωτέρω όρια κατά την κατάρτιση των πινακίων και, σε περίπτωση έκτακτης επιβάρυνσης, ενημερώνει τον επικεφαλής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, προκειμένου να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ενίσχυση του δικαστηρίου με στόχο την τήρηση των προβλεπόμενων ορίων.
148	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 59 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), η οποία αφορά στην αδικαιολόγητη καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων και επεξεργασίας δικογραφιών, ως λόγο μη προαγωγής δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών.

	Ειδικότερα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται εξαίρεση από τον αποκλεισμό από την προαγωγή λόγω αδικαιολόγητης καθυστέρησης, σε περίπτωση υπέρβασης του ανωτάτου ορίου χρέωσης υποθέσεων που αναλογεί στον δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό, όπως ορίζεται από τον κανονισμό του εκάστοτε δικαστηρίου ή εισαγγελίας, καθόσον στην περίπτωση αυτή κρίνεται σκόπιμη η θεώρηση της καθυστέρησης ως δικαιολογημένης. Αντιστοίχως, με την παρ. 2 της αξιολογούμενης ρύθμισης, τροποποιείται η περ. ε) της παρ. 2 του άρθρου 109 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, με την οποία καθορίζεται η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση καθηκόντων ως λόγος ελέγχου για τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος, με κριτήρια τη φύση της υπόθεσης, την εμπειρία, τον φόρτο εργασίας και τις ειδικές προθεσμίες. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η εισαγωγή εξαίρεσης στις περιπτώσεις που η καθυστέρηση σημειώνεται σε υποθέσεις που χρεώθηκαν καθ' υπέρβαση του ανώτατου ορίου, όπως αυτό ορίζεται στον κανονισμό του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, προκειμένου να μην θεωρείται αδικαιολόγητη η καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων ή επεξεργασίας δικογραφιών σε αυτές τις περιπτώσεις.
149	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που φέρει εμπεριστατωμένη αιτιολογία και ύστερα από αίτηση, κατ' εξαίρεση να επιτρέπεται η απόσπαση δικαστικού υπαλλήλου για την κάλυψη συγκεκριμένης και επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο, ιδίως των δικαστηρίων που εδρεύουν στη νησιωτική χώρα, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα (1) έτος. Με αυτό τον τρόπο παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης σημαντικών κενών σε δικαστικές γραμματείες περιοχών όπως οι νησιωτικές, με μια ευέλικτη διαδικασία, η οποία σέβεται παράλληλα τις επιθυμίες των δικαστικών υπαλλήλων που με αίτησή τους θελήσουν να υπαχθούν σε αυτή τη διαδικασία.
150	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 66 του ν. 2121/1993 (Α' 25), προκειμένου να ενισχυθεί το πλαίσιο των ποινικών κυρώσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ιδίως έναντι σύγχρονων μορφών παραβίασης που εμφανίζονται στο ψηφιακό περιβάλλον. Αυστηροποιείται το ανώτατο όριο επιβολής χρηματικής ποινής στις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ για τα πλημμελήματα και στις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ για τα κακουργήματα, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 57 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95), περί χρηματικής ποινής. Οι τροποποιήσεις των περ. Γ και Δ της παρ. 2, αλλά και η προτεινόμενη προσθήκη της παρ. 3Α αποσκοπούν στην αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της πειρατείας, η οποία έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις στη χώρα μας με συνέπεια την απώλεια σημαντικών εσόδων για τους

	ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή επικοινωνίας αλλά και για το ελληνικό δημόσιο (διαφυγόντα φορολογικά έσοδα). Συνεπώς, κρίνεται επιτακτική η ανάγκη να ενισχυθεί περαιτέρω το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο με την πρόβλεψη σύγχρονων εγκληματικών συμπεριφορών και την αναμόρφωση του πλαισίου των ποινών, προκειμένου να καταστούν πιο αποτρεπτικές και ανάλογες της ποινικής απαξίας των εγκλημάτων. Η απειλή επιβολής αυστηρών ποινικών κυρώσεων, κρίνεται ότι θα λειτουργήσει αποτρεπτικά, αλλά και κατασταλτικά εξυπηρετώντας τις αρχές της γενικής και ειδικής πρόληψης. Σημειωτέον ότι οι τελικοί χρήστες πειρατικής συνδρομής, με κίνητρο τη χρήση συνδρομητικών υπηρεσιών με χαμηλό οικονομικό αντίτιμο, συμβάλλουν στη γιγάντωση μέσω της έκνομης οικονομικής τροφοδότησης, των εγκληματικών οργανώσεων των πειρατών, ενισχύοντας ποικιλοτρόπως τις υποδομές τους, προκειμένου να εκσυγχρονίσουν, παρακάμπτοντας ψηφιακές ασφαλιστικές δικλείδες των εταιριών επικοινωνίας και να διευρύνουν περαιτέρω την εγκληματική τους δράση και την προκαλούμενη πολυεπίπεδη και ανυπολόγιστη (ιδιωτική, δημόσια και κοινωνική) βλάβη. Για τον ποινικό κολασμό των εν λόγω πλημμελημάτων αρμοδιότητας Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ, προτείνεται νομοθετικά, εφόσον ο ασκών την ποινική δίωξη εισαγγελέας, κρίνει ότι το υφιστάμενο αποδεικτικό υλικό δεν καθιστά αναγκαία τη διεξαγωγή ακροαματικής διαδικασίας για την περαιτέρω διακρίβωση των περιστατικών που θεμελιώνουν την ενοχή του κατηγορουμένου, να ακολουθείται η ειδική διαδικασία της ποινικής διαταγής, κατά τις διατάξεις των άρθρων 409 έως 416 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) και, συνεπώς, η ποινική δίωξη να ασκείται με την υποβολή της σχετικής αίτησης για την έκδοσή της, όπως προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Επιπλέον, λόγω της ειδικής φύσης του αδικήματος, προβλέπεται ως λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου σε κάθε στάδιο της ποινικής δίκης, η ολοσχερής εξόφληση, με προσαύξηση εκατό τοις εκατό (100%), του προβλεπόμενου διοικητικού προστίμου, σύμφωνα με την παρ. 2B του άρθρου 65Α του ν. 2121/1993, όπως αυτό ισχύει μετά το άρθρο 82 του ν. 5179/2025 (Α' 26). Τέλος, κρίθηκε αναγκαία για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης με τη διάταξη του άρθρου 110 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που εντάσσει στην καθ' ύλη αρμοδιότητα του Μονομελούς Εφετείου τα κακουργήματα του ν. 2121/1993, η διαγραφή του πέμπτου εδαφίου της παρ. 3 που απονέμει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση των κακουργημάτων του παρόντος νόμου στο Τριμελές Εφετείο.
151	Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 18 του ν. 4624/2019, προκειμένου να εκσυγχρονιστεί και να εξορθολογιστεί το ισχύον θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

	Εισάγεται η δυνατότητα η Αρχή να εγκρίνει, να τροποποιεί ή να αντικαθιστά τον Οργανισμό της, με αυξημένη αυτονομία και ευελιξία, κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων της παρ. 5 του άρθρου 52 του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ), ο οποίος επιβάλλει στις εποπτικές αρχές να επιλέγουν και να διαθέτουν το προσωπικό τους. Με τον τρόπο αυτό, ενισχύονται η θεσμική ανεξαρτησία και η λειτουργική αποτελεσματικότητα της Αρχής, σύμφωνα και με τις σχετικές ευρωπαϊκές βέλτιστες πρακτικές. Περαιτέρω, με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται παρ. 9 η οποία προβλέπει ότι με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη της Αρχής, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα όργανα και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής.
152	Με την προτεινόμενη τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχετικά με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία αποχής από την ποινική δίωξη ανηλίκου, θεσμοθετείται, πλέον ως δικονομικός κανόνας, η υπό τον όρο επιβολής αναμορφωτικών μέτρων, αποχή από την ποινική δίωξη ανηλίκου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ουσιαστικότερα και σε εγγύτατο χρόνο σε σχέση με τον αντίστοιχο της τέλεσης της πράξης, η ήπιας μορφή νεανική εγκληματικότητα (εξαιρουμένων των εγκλημάτων που αν τα τελούσε ενήλικος θα ήταν κακουργήματα). Ειδικότερα προβλέπεται, πως ο αρμόδιος εισαγγελέας (ο οποίος μετά από την μελέτη της δικογραφίας, κρίνει πως συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση της ποινικής δίωξης), απέχει από την ποινική δίωξη του ανηλίκου, επιβάλλοντας ταυτόχρονα αντίστοιχους όρους με τα προβλεπόμενα στις περ. α' έως και ια' του άρθρου 122 παρ. 1 ΠΚ αναμορφωτικά μέτρα ή άλλους που θα κρίνει ως καταλληλότερους ανά περίπτωση. Σε αυτή τη δικονομική επιλογή, προβαίνει, μετά από κλήση του ανηλίκου ή και των ασκούντων την γονική του μέριμνα (και ακρόασή τους σε περίπτωση που εμφανιστούν) και εκτίμηση της έκθεσης του αρμοδίου επιμελητή ανηλίκων. Στην περίπτωση μάλιστα, που ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 43 παρ. 3 ΚΠΔ αρχειοθετώντας τη μήνυση με συνοπτικά αιτιολογημένη πράξη του. Σε αντίθετη περίπτωση, που ο ανήλικος δεν τηρήσει τα επιβληθέντα αναμορφωτικά μέτρα, ο αρμόδιος εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 1 ΚΠΔ. Κατ'εξαίρεση, ο αρμόδιος εισαγγελέας δύναται να κινήσει την ποινική δίωξη εξ αρχής στις περιπτώσεις που από την επισκόπηση των ανωτέρω στοιχείων, την κρίνει απολύτως αναγκαία για να τον αποτρέψει από την

	τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, ενώ σε περιπτώσεις ήσσονος απαξίας αδικημάτων δύναται να κρίνει ως επαρκή, την άνευ όρων αποχή από την ποινική δίωξη. Με την προτεινόμενη διάταξη, αποσκοπείται η άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της παραβατικότητας των ανηλίκων, προκειμένου με την παρέμβαση της εισαγγελικής αρχής, από το αρχικό δικονομικό στάδιο της επεξεργασίας της ποινικής δικογραφίας, να αντιλαμβάνεται και να αναλαμβάνει ο ανήλικος, μέσω της διαδικασίας της ακρόασης και της επιβολής ως όρων αποχής, αναμορφωτικών μέτρων εξομάλυνσης, αποκατάστασης και διαπαιδαγώγησης (π.χ. έκφραση συγνώμης, αποζημίωση του θύματος, παρακολούθηση πολιτιστικών ή αθλητικών προγραμμάτων) τις αρνητικές ως και κοινωνικά επιβλαβείς, συνέπειες της έκνομης συμπεριφοράς του. Και τούτο, δίχως να υφίσταται την άσκοπη και ψυχοφθόρο για την ευμετάβλητη λόγω της νεανικότητας, ψυχολογίας του αναμονή, της βασάνου της ακροαματικής διαδικασίας. Η μακροχρόνια διαιώνιση της τελευταίας, έχει αρνητικές συνέπειες στην ψυχική υγεία όλων των παραγόντων (ανήλικου δράστη, οικογένειας, θύματος, ευρύτερου -π.χ. σχολικού- περιβάλλοντος) και επιπλέον, ακόμα και αν καταλήξει μετά από αρκετά έτη εκκρεμοδικίας, σε καταδίκη (διάγνωση τέλεσης της πράξης), η επιβολή ισοδύναμου αναμορφωτικού μέτρου, λόγω της φύσης του αδικήματος που δεν επιτρέπει σε καμία περίπτωση στερητική της ελευθερίας ποινή, αποτελεί μονόδρομο. Ωστόσο, ο χρόνος έναρξης της ισχύος του επιβληθέντος μέτρου, απέχει τόσο από τον χρόνο τέλεσης της πράξης, πόσο μάλλον όταν συχνά μεσολαβεί και η ενηλικίωση του κατηγορουμένου, ώστε είναι απαγορευτικός για την επιτυχή διαπαιδαγώγηση και ωφέλιμη αναμόρφωση της προσωπικότητας του ανηλίκου, ως αποτέλεσμα υποβολής του στην εφαρμογή του. Συνεπώς, με την προτεινόμενη διάταξη, εξυπηρετούνται αποτελεσματικότερα οι αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας με γνώμονα την υπέρτερη προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού (ν.4689/2020, φιλική προς τα παιδιά δικαιοσύνη)
153	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του σχεδίου νόμου.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
--	--------------------------------------	------------------------------------	--	---------------

ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου	X				
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα	X				
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών	X				
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών	X				
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών	X				
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					

	ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Δεν εντοπίζονται κίνδυνοι από την εφαρμογή των αξιολογούμενων ρυθμίσεων.

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Άρθρο 4, 7, 8, 20, 25, 87, παρ. 3 89, 93 και 103 του Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	
☐	Οδηγία	
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
	Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης	
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	

28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
?	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
?	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
?	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς		Αντικείμενο συναρμοδιότητας	
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)